

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ อำนาจมืด ”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “ Dark Power ”

นาย เทอด พิธิยานุวัฒน์

MR. TERD PITIYANUWAT

ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษา..... ..... วันที่ 31 ธันวาคม 2551
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์)

หัวหน้าภาควิชา..... ..... วันที่ 30 พ.ค. 51
(อาจารย์วิศศักดิ์ รักใหม่)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “อำนาจมืด” DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “Dark Power”
ชื่อ	นาย เทอด พิธิยานุวัฒน์
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และวิดีโอ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2550
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ประภัสสร เลิศอนันต์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์เรื่องนี้เกี่ยวกับนักข่าวที่ต้องไปทำข่าวฆาตกรรมที่โรงแรมแห่งหนึ่งซึ่งตัวนักข่าวเองก็มีความอยากรู้อยากเห็นจนพบหลักฐานซึ่งมีเงื่อนงำ ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงถึง นักข่าวที่ไปพบหลักฐานซึ่งถึงตัวคนร้ายซึ่งเป็นนายตำรวจเจ้าของคดี เขาจึงรีบเอาเรื่องนี้ไปบอกกับนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่แต่แล้วเขาก็ถูกฆ่าปิดปาก ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงถึงปัญหาของตำรวจซึ่งมีอำนาจและใช้อำนาจนั้นไปในทางที่ผิด

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี เนื่องจากความอนุเคราะห์และความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้จากหลายฝ่าย ข้าพเจ้าขอขอบคุณผู้ที่ให้การอนุเคราะห์ช่วยเหลือและสนับสนุนเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าทำศิลปนิพนธ์จนสำเร็จ ข้าพเจ้าขอขอบคุณ

- ศ.ดร. สมหวัง พิธิยานุวัฒน์
- นาง วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์
- นาย แทน พิธิยานุวัฒน์
- อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ประภัสสร เลิศอนันต์
- อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่
- อาจารย์กิตติ ศรีมณี
- อาจารย์สุวรรณณี สุรเชษฐภูมิกัน
- อาจารย์เข็มพันธ์ ภัชรวิชญ์
- พ.ต.ท วิบูลย์ ถิ่นวัฒนากุล
- นาย ธรรมบุญ ชำรงวิทวัสพงศ์
- พ.ต.ท ธีรยุทธ เสรีนนท์ชัย
- นาย ธานี ทองศิริ
- นาย ชัยณูพงศ์ นราพรพิพัฒน์
- นางสาว มธุรส ไกลเลิศศิลป์
- สถานีตำรวจทองหล่อ
- โรงแรมรอยัลเบญจา
- พี่ตากล้อง และทีมงาน ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์เรื่องนี้

เทอด พิธิยานุวัฒน์

มีนาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของ โครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ	1
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	3
ภาพยนตร์ขนาดสั้น	3
จุดประสงค์ในการนำเสนอ.....	3
แนวทางในการนำเสนอ.....	4
ตรวจเก็บลายนิ้วมือ (FINGER PRINT SERCHING)	5
3 บทภาพยนตร์.....	7
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาเขียนบทภาพยนตร์.....	7
ประเด็นหลักของเรื่อง	7
เรื่องย่อ (Synopsis)	8
ลักษณะตัวละคร (Character).....	8
บทภาพยนตร์ (Screenplay) ครั้งที่1	10
บทภาพยนตร์ (Screenplay) ครั้งที่2	20

4	การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ (Pre - production).....	29
	บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting script)	29
	การคัดเลือกนักแสดง (Casting)	43
	การทดสอบบท (Auditions).....	43
	การซ้อมบท (Rehearsal)	43
	เอกสารคัดเลือกนักแสดง	43
	การหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location scout)	48
	เอกสารวางแผนการถ่ายทำ.....	51
	ใบวางแผนการถ่ายทำ (Script Breakdown sheet).....	52
	ใบการวางแผนงบประมาณการถ่ายทำ (Budget)	58
	ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง (Call sheet)	59
5	การถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	65
	งานกำกับการแสดง (Directing).....	66
	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ	68
6	งานหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – production).....	70
	การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut).....	70
	การตัดต่อลำดับภาพอย่างละเอียด (Fine cut).....	73
	การตัดต่อลำดับเสียง.....	78
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	79
	บทสรุปการทำงาน	80
	ปัญหาบทภาพยนตร์	80
	ปัญหาด้านการกำกับ.....	80
	ปัญหาของพื้นที่ในการทำงาน.....	80
	ปัญหาการขอใช้สถานที่จากกรมตำรวจ	80
	ข้อเสนอแนะ	81
	บรรณานุกรม.....	82
	ประวัติผู้เขียน	83

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
4.1	ภาพนักแสดง นักข่าว..... 44
4.2	ภาพนักแสดง ผู้หมวด วัชรินทร์..... 45
4.3	ภาพนักแสดง รองผู้กำกับ วียากร..... 46
4.4	ภาพนักแสดง ผู้หญิง (ผู้ต้องหา)..... 47
4.5	ภาพบรรยากาศโรงแรมรอยัลเบงกอล ในซอยสุขุมวิท 5 48
4.6	ภาพทางเข้าหน้าโรงแรมรอยัลเบงกอล ซอยสุขุมวิท 5 48
4.7	ภาพภายในห้องพักของโรงแรมรอยัลเบงกอล..... 49
4.8	ภาพภายนอกทางเข้าตึกพญาไทพลาซ่า ตรงทางลงBTSสถานีพญาไท..... 49
4.9	ภาพภายในตึกพญาไทพลาซ่า ชั้น24 บนถนนพญาไท..... 49
4.10	ภาพที่โต๊ะทำงาน ภายในตึกพญาไทพลาซ่า ชั้น24..... 50
4.11	ภาพภายนอกหน้าสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ บนถนนสุขุมวิท 50
4.12	ภาพที่โต๊ะทำงาน ภายในสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ บนถนนสุขุมวิท 50
5.1	ภาพเบื้องหลังฉากเปิดเรื่อง โรงแรมที่เกิดเหตุ 68
5.2	ภาพเบื้องหลังฉากที่ 1 ภาพก่อนทำเทคนิคเลือดปลอม 68
5.3	ภาพเบื้องหลังฉากที่ 1 ภาพหลังทำเทคนิคเลือดปลอม..... 68
5.4	ภาพเบื้องหลังฉากที่ 4 ภาพกำลังเตรียมถ่ายทำที่สถานีตำรวจทองหล่อ 69
5.5	ภาพเบื้องหลังฉากกล้องกำลังอธิบายงานให้กับทีมงาน..... 69
5.6	ภาพเบื้องหลังฉากที่ 3 ภาพขณะกำลังถ่ายทำที่สถานีตำรวจทองหล่อ 69
6.1-6.24	ภาพแสดงการตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบ..... 71
6.25-6.96	ภาพแสดงการตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด..... 74

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ในสังคมไทยในปัจจุบันนี้มีหลากหลายอาชีพต่างกันไปทั้งดีและไม่ดี อาชีพตำรวจนั้นเป็นอาชีพมีเกียรติ และศักดิ์ศรีเป็นหน้าเป็นตา และยังเป็นทีหน้าเคารพของคนในสังคม แต่มีคนกลุ่มหนึ่งที่สวมชุดสีกากีนี้ นำเอาอำนาจที่มีอยู่และความเคารพของคนในสังคมนี้มาใช้ในการหาผลประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่ต้องคำนึงถึงความผิดที่ตนได้ทำ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. สร้างภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “อำนาจมืด” เพื่อความบันเทิง
2. เพื่อสะท้อนให้เห็นค่านิยมของอาชีพตำรวจซึ่งเป็นผู้รักษาและใช้กฎหมาย แต่นำเอาความรู้และอำนาจที่มีนั้นใช้ในทางที่ผิด

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นถ่ายทำด้วยกล้อง DV DIGITAL รูปแบบ 16:9 (Wide screen) ความยาว 12 นาที

ลักษณะของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น โดยใช้นักแสดงอาชีพ และใช้นักแสดงสมัครเล่นโดยกำกับการแสดงให้เข้าใจถึงอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครนั้น เพื่อได้เข้าถึงบทภาพยนตร์ และได้ถ่ายทำในสถานที่จริงเพื่อความสมจริง

แนวทางการบรรลุป้าหมาย

12 พ.ย. 50	ติดต่อ รองผู้กำกับ พ.ต.ท. วิบูลย์ ถิ่นวัฒนากุล เพื่อขอใช้สถานที่สถานีตำรวจทองหล่อ
13 พ.ย. 50	ติดต่อ คุณ ชรรมนุญ ชำรงวิวิธพงศ์ เจ้าของโรงแรม เพื่อขอใช้สถานที่โรงแรมรอยัลเบลยูจา
14 พ.ย. 50	ติดต่อ ฝ่ายสถานที่ของอาคารพญาไทพลาซ่า
19 พ.ย. 50	ติดต่อ หานักแสดง
3 ธ.ค. 50	Pre - production
7 ม.ค. 51	เตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก ติดต่อ พ.ต.ท. วิบูลย์ ถิ่นวัฒนากุล เรื่อง ชุดตำรวจ ติดต่อ พ.ต.ต. ชีรยุทธ เสรินนัทชัย เรื่องอุปกรณ์ประกอบ
9 ม.ค. 51 - 13 ม.ค. 51	ถ่ายทำภาพยนตร์
14 ม.ค. 51	ส่ง Rough cut
10 ก.พ. 51 - 17 ก.พ. 51	ถ่ายแก้
18 ก.พ. 51	ส่ง Fine cut

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นภาพยนตร์สะท้อนสังคม คนดูจะได้รับความภาคภูมิใจของนักข่าวที่เข้าไปซุ่มคุ้ยข่าว
อาชญากรรมจนพบกับอำนาจมืดของตำรวจนครบาล และคนดูได้รับรู้ถึงผลกระทบที่ตามมา
2. ให้ผู้ชมตระหนักถึงปัญหาของสังคม ตำรวจคือผู้ที่รักษาความถูกต้อง และกฎหมาย
แต่กลับตั้งตัวเป็นผู้มีอิทธิพลและใช้อำนาจที่ตัวเองมีอยู่นั้นเข้าไปในทางที่มีขอบ

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพยนตร์ขนาดสั้น(Short film)¹

ภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นจะมีโครงเรื่องหลักเพียงเรื่องเดียวไม่มีความสลับซับซ้อน มีตัวละคร 2-3 ตัว มีความยาวของเรื่องโดยประมาณไม่เกิน 30 นาที ลักษณะของตัวละครนั้นจะมีความหลากหลายน้อยกว่าภาพยนตร์ขนาดยาว ตัวละครหลักอาจมีความซับซ้อนได้แต่ต้องแสดงให้เห็นถึงการกระทำเพื่อเป็นการคลี่คลายความซับซ้อนของตัวละครให้คนดูได้เข้าใจ ภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นมักมีการพัฒนามาจาก บทความสั้นๆ โครงกลอน ข้อความจากหน้าหนังสือพิมพ์ หรืออาจนำมาจากชีวิตจริงของคนอื่น

กฎเกณฑ์สำหรับภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นมีไม่แน่นอน ในปัจจุบันที่สร้างกันมักมีความยาวของภาพยนตร์ตั้งแต่ 1-30 นาที แต่อย่างไรก็ตามความยาวของภาพยนตร์ที่เหมาะสมคือความยาวที่พอดีหรือเรียกได้ว่าลงตัวซึ่งทำให้หนังไม่ยืดเยื้อมีความกระชับ เล่าเรื่องต่างๆ ได้อย่างพอเหมาะพอควรทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ในเวลาที่จำกัด และสามารถตอบสนองเรื่องราวได้อย่างน่าพึงพอใจ

จุดประสงค์ในการนำเสนอ

ถ่ายทอดเรื่องราวให้คนดูรู้และเข้าใจมนุษย์ในด้านการเผชิญปัญหา การแก้ปัญหาผ่านตัวละครเก็บเรื่องราวไปคิดต่อ ประยุกต์ใช้ได้

ตีแผ่ความจริงของปัญหาในสังคม ด้วยการบอกเล่าผ่านข้อมูล เนื้อเรื่อง และภาพ คนดูสามารถไปคิดต่อ

---

¹ รักสถานต์ วิวัฒน์สินอุดม, บัณฑิตศึกษาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์, กรุงเทพมหานคร ; ภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548, หน้า 10

แนวทางในการนำเสนอ

เนื้อเรื่อง

มีเนื้อเรื่องพูดถึงตัวละครที่ประสบกับปัญหาชีวิตต้องต่อสู้ แก้ไข มีการเข้าถึงตัวละครอย่างลึกซึ้งจนเกิดการสะท้อนอารมณ์อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงสอดคล้องกับยุคสมัย

ภาพยนตร์แนวสมจริง มักเป็นเรื่องราวชีวิตประจำวันที่ตัวละครต้องประสบสาเหตุที่ใครมองไม่เห็นเป็นเรื่องธรรมดา แต่จริงๆ ส่งผลต่อสังคมวงกว้าง สอดคล้องกับยุคสมัย ดีแต่ออกตามชื่อเท็จจริง

ตัวละคร

เรื่องของการที่คนดูเข้าใจตัวละคร ลักษณะของตัวละครในภาพยนตร์กับแนวสมจริง จะคล้ายเป็นตัวละครแบบ Realistic Life Characters คือตัวละครที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ปุถุชน ที่มีเลวสมจริง ไม่มีสมบูรณ์ พบเห็นได้ในสังคม

การแสดง

มีการแสดงที่มีความสมจริง เชื่อถือได้ เน้นการเข้าถึงอารมณ์ จิตใจ ถ่ายทอดอารมณ์ ของตัวละครด้วยความสมจริง

ภาพ

มุมภาพส่วนใหญ่ของภาพยนตร์ใช้ทุกขนาดภาพแต่จะเน้นภาพที่ขนาดใกล้ เพราะใช้เน้นอารมณ์ความรู้สึก ภาพกว้างเพื่อบอกเล่าเหตุการณ์เรื่องราว ไม่เน้นอารมณ์ เน้นการถ่ายทอดจากสถานที่จริง และมีความแตกต่างของด้านมืดสว่างชัดเจน

ตรวจเก็บลายนิ้วมือ (FINGER PRINT SERCHING)²

การเก็บลายนิ้วมือเป็นหลักฐานประกอบการสืบหาตัวคนร้ายก็เป็นส่วนสำคัญและเชื่อถือได้อย่างแม่นยำอีกวิธีหนึ่ง ลายนิ้วมือ คือหนังกำพร้ามีความหนาประมาณ 1 มม. ประกอบด้วยเส้นร่อง และเส้นนูนลายนิ้วมือแบ่งได้ 3 ลักษณะใหญ่

1.แบบมัดหอย 2.แบบโค้ง 3.แบบก้นหอย โดยทั้งห้านิ้วของคนเราอาจจะมีทั้งสามแบบปนกันหรือแบบเดียวกันทั้งหมดก็เป็นไปได้

การตรวจหาลายนิ้วมือในสถานที่เกิดเหตุเจ้าหน้าที่จะเริ่มตรวจหาจากจุดหรือบริเวณที่สำคัญ ได้แก่ ทางเข้า-ออก หรืออุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ใช้เพื่อเข้าไปในสถานที่ และบริเวณที่มีการรื้อค้น ต่อผู้ เคลื่อนย้าย หรือวัตถุที่ถูกทิ้งในสถานที่เกิดเหตุ อาวุธ และอื่นๆ

วิธีการทำให้รอยลายนิ้วมือปรากฏ

รอยลายนิ้วมือจะชัดเจนหรือไม่ขึ้นกับความมากหรือน้อยของเหงื่อแต่ละบุคคล และพื้นผิว ดังนั้นเจ้าจะพิจารณาพื้นผิวว่ามีรูพรุน หรือ ไม่มีรูพรุน และจากสิ่งปนเปื้อนอาทิ เลือด หรือฝุ่น ประกอบกับความผิวกว้างตามสภาพแสงที่เกี่ยวกับการเห็นและการถ่ายภาพเมื่อรู้ปัจจัยสำคัญครบแล้วคราวนี้ก็เข้าสู่ขั้นตอนลงมือปฏิบัติกันเลยทีเดียว

-ขั้นแรกคือต้องเริ่มจากการค้นหา รอยลายนิ้วมือแฝงโดยใช้ไฟฉาย

-ตามด้วยขั้นตอนทำรอยลายนิ้วมือแฝงให้ปรากฏ โดยใช้ 3 วิธีสากล

1. ผงฝุ่นซึ่งมีทั้งเป็นแผ่นบาง ลูมิเนียม ซิลเวอร์ ใช้ปิดร่วมกับแปรงขนไฟเบอร์ หรือแปรงแม่เหล็ก และแบบเป็นเม็ดเล็กๆ สีดำ ขาว และ ฝุ่นฟูลออเรสเซนส์ใช้ปิดร่วมกับแปรงปิดฝุ่น แปรงขนอูฐ
2. รมควันด้วยเครื่องมือที่มีชื่อว่า ซูเปอร์กูล หรือแท่งไอ โอติน
3. ใช้น้ำยาเคมีพ่นหรือทาลงบนพื้นผิวในกรณีที่ถูกทิ้งเป็นระยะเวลาหลายวันสารเคมีจะทำปฏิกิริยากับเหงื่อ(โปรตีน,ไขมัน) ปรากฏเป็นร่องรอยขึ้นมา

-สุดท้ายจะจบด้วยการบันทึก รอยลายนิ้วมือด้วยวิธีถ่ายภาพ หรือใช้เทปใสลอกรอยกลับไปพิสูจน์

²

พล.ต.ต.ทัศนะ สุวรรณภูษะ , นิติเวชศาสตร์ , กรุงเทพมหานคร ; บริษัท บพิตรการพิมพ์ จำกัด , 2536 , หน้า 8

วัสดุและอุปกรณ์

1. พงคาร์บอน หรือผงหมึกเครื่องถ่ายเอกสาร ถ้าไม่มีอีกก็ผลิตเองได้ครับ เอาขมมปัง มาเผาให้ไหม้เกรียม แล้วบดให้ละเอียดที่สุด(ละเอียดเหมือนแป้งได้ยิ่งดี)
2. ผ้าเทปใสขนาดประมาณ 1 นิ้ว
3. พู่กัน (ติให้แบนบริเวณขนแปรงเหมือนไม้กวาด)

ขั้นตอนการเก็บลายนิ้วมือ

1. ตำรวจวัตถุหรือพื้นที่ ที่สงสัยว่าคนร้ายจับ
2. นำผงคาร์บอน หรือขมมปังเผาบด มาโรยบริเวณนั้นให้ทั่วแล้วใช้แปรงพู่กันปัดออกเบาๆ หรือเป่าออกเบาๆ ก็จะมองเห็นลายนิ้วมือขึ้นมาทันที
3. นำผ้าเทปใสขนาดประมาณ 1 นิ้ว มาแปะทับรอยนิ้วมือดังกล่าวแล้วดึงขึ้นมา รอยนิ้วจะติดอยู่ที่ผ้าเทปนั้น แล้วนำผ้าเทปมาแปะประกบซ้ำอีกด้านหนึ่ง ก็จะทำให้รอยนั้นไม่หลุดออกไปไหน
4. นำลายนิ้วมือนั้นมาสแกนเข้าคอมพิวเตอร์ เพื่อตรวจสอบยืนยันตัวผู้ร้าย หรือส่งลายนิ้วมือให้ตำรวจที่รับผิดชอบไปตรวจสอบก็ดี เป็นหลักฐานเด็ด สนใจลองทำดูกันนะครับ

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาเขียนบทภาพยนตร์

จากการค้นคว้าหาข้อมูลมาแล้ววิเคราะห์สรุปเพื่อหาความหมายและรูปแบบของภาพยนตร์ขนาดสั้นที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ ทำให้สรุปออกมาเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. เป็นภาพยนตร์ขนาดสั้น ที่มีเนื้อหาสะท้อนถึงด้านมืดของอาชีพตำรวจ
2. เรื่องราวที่มีชีวิตเฉพาะด้าน เรื่องราวการทำงานของนักข่าว และตำรวจ ซึ่งควรจะมีการหาข้อมูลอย่างจริงจัง ต้องมีข้อมูลอ้างอิงมากพอ เพื่อให้เกิดความสมจริงในเรื่องราว
3. เป็นเรื่องราวตั้งอยู่บนความเป็นจริงมีเหตุผลเชื่อถือได้ และมีข้อขัดแย้งที่ชัดเจน
4. เนื้อหาเรื่องราวของภาพยนตร์สามารถทำให้คนดูเกิดแง่คิด เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตของแต่ละคน

ประเด็นหลักของเรื่อง

การเขียนบทภาพยนตร์ตลอดจนไปถึงการพัฒนาบทภาพยนตร์ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่งก็คือ ประเด็น

จากข้อมูลต่างๆและการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ทำให้ข้าพเจ้าเห็นปัญหาที่ทำให้เกิดเป็นเรื่องราวอย่างชัดเจนที่จะสื่อสารในประเด็น

“อำนาจมืด”

เรื่องย่อ (Synopsis)

นักข่าวหนุ่มต้องไปทำข่าวฆาตกรรมที่โรงแรมแห่งหนึ่ง เมื่อเขาไปถึงที่เกิดเหตุเขาได้พบกับหวมควัชรินทร์ หมวดได้พานักข่าวเดินเข้าไปในห้องเกิดเหตุ นักข่าวเข้าไปถ่ายรูปศพคาบตำรวจและได้พบเศษกระดาษขาวๆที่ป็น และพบหยดเลือดที่หน้าห้องน้ำจนไปพบเลือดที่ประตูห้องข้างๆ เขาได้เดินเข้าไปดูในห้องพบรอยเลือดบนเตียง ผู้หมวดได้เดินเข้ามา นักข่าวจึงบอกถึงหลักฐานและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นักข่าวได้ข่าวว่าผู้หมวดจับคนร้ายได้แล้วนักข่าวจึงไปที่สถานี ตำรวจและพบกับผู้หมวด ก่อนคนร้ายจะถูกนำตัวลงมากับรถ คนร้ายคือผู้หญิงที่อยู่กับคาบ นักข่าวคิดว่าผู้หญิงไม่ใช่คนร้ายและหลักฐานที่เขามีก็บอกว่าคนร้ายได้ซ่อนรอยอยู่ห้องข้างๆ นักข่าวตัดสินใจเอาเรื่องไปบอกกับรองผู้กำกับ นักข่าวจึงถูกฆ่าปิดปาก และทุกอย่างก็ปกติเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ลักษณะตัวละคร (Character)

นักข่าว

ลักษณะภายนอก

ชื่อ เต๋อ

อายุ 23

การศึกษา ปริญญาตรี

สถานะภาพ โสด

ลักษณะภายใน

ความต้องการในชีวิต

ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

การมองโลก

มองโลกในแง่ดี เชื่อในความถูกต้อง

หมวดวัชรินทร์

ลักษณะภายนอก

ชื่อ วัชรินทร์

อายุ 30

การศึกษา ปริญญาตรี

สถานะภาพ โสด

ลักษณะภายใน

ความต้องการในชีวิต

ความก้าวหน้าในอาชีพ

การมองโลก

พ.ต.ท วียากร

ลักษณะภายนอก

ชื่อ   วียากร

อายุ   42

การศึกษา   ปริญญาตรี

สถานะภาพ   โสด

ลักษณะภายใน

ความต้องการในชีวิต

ทุกอย่างที่อยากได้ต้องได้

การมองโลก

ทุกสิ่งทุกอย่างได้มาง่ายๆ

บทภาพยนตร์ (Screenplay) ครั้งที่ 1

บทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “อำนาจมืด”

Scene 1 เปิดเรื่อง

ภายนอก / โรงแรมที่เกิดเหตุ / เก้าโมงเช้า

นักข่าวกำลังเดินเข้าไปในซอยนานา ตรงเข้าไปมีโรงแรมซึ่งเป็นที่เกิดเหตุตำรวจถูกฆ่าตาย นักข่าวเดินเข้าไปในโรงแรมตรงไปยังลิฟท์ โดยมี ผู้หมวดวัชรินทร์ยืนอยู่หน้าลิฟท์ ทั้งสองเดินเข้าไปในลิฟท์ เมื่อลิฟท์หยุดแล้วทั้งสองเดินออกจากลิฟท์ นักข่าวหันมองรอบๆตัว ดูเหมือนสนใจไปทุกๆที่ ผู้หมวดเดินนำนักข่าวไปยังห้องเกิดเหตุ ผู้หมวดหยุดอยู่หน้าห้อง นักข่าวหยุดอยู่หน้าห้องตามผู้หมวด

ผู้หมวด

“เอาละ ถึงแล้วห้องนี้แหละ”

นักข่าว

นักข่าวมองรอบๆหน้าห้อง มีตำรวจนายหนึ่งกำลังลอกลายนิ้วมือจากที่กดลิฟท์ นักข่าวเดินมาคูที่ลิฟท์สำหรับพนักงานที่อยู่ตรงข้ามห้อง พร้อมกับหยิบกล้องขึ้นมาถ่าย

“ห้องตรงข้ามลิฟท์ หนีได้เร็ว”

“กล้องละ”

นักข่าวหันไปถามผู้หมวดวัชรินทร์

ผู้หมวด

“ไม่มีในลิฟท์พนักงาน มีแต่ในลิฟท์ของแขก”

นักข่าว

นักข่าวหันหลังกลับมาองเข้าไปในห้องเกิดเหตุ มีตำรวจอีกนายกำลังหาหลักฐานอยู่ นักข่าวเดินเข้ามาในห้อง นักข่าวมองที่ศพที่นอนตายอยู่บนเตียง นักข่าวเอากล้องมาถ่ายรูปศพ

ผู้หมวด

เดินเข้ามาอยู่ตรงหน้าห้องนี้

“คนที่ถูกฆ่าตายคือ คาบตำรวจวิชัย เป็นตำรวจนอกเครื่องแบบ”

นักข่าว

“เออ โทษทีนะครับ พอผมเป็นคนขี้ลืม ผมเลยต้องอัด ไอ้นี้ทุกครั้ง”

นักข่าวหยิบเครื่องอัดเสียงขึ้นมาพร้อมกับกดบันทึก

“เอ่อ เข้าพักคนเดียวหรือ”

ผู้หมวด

“เก็บเงินค่าใช้บริการเป็นสำหรับสองคน”

นักข่าว

หันไปถ่ายขวดไวน์ ที่ตั้งอยู่บนโต๊ะพร้อมกับแก้วอีกสองใบ กับฟรอยที่ถูกพับ

“ยาเสพติดกับเช็กนี้เป็นของคู่กันเสมอ”

นักข่าวหันไปถ่ายรูปที่โต๊ะข้างเตียงที่มีถุงยางที่ใช้แล้ววางอยู่ นักข่าวหันไปถ่ายรูปของใส่ปิ่นและนักข่าวก้มลงมาถ่ายรูปปิ่น และกระสุน

Flashback

ผู้หญิงหยิบปิ่นของคาบวิชัยและยิงคาบวิชัย ก่อนที่จะหยิบทรัพย์สินของคาบวิชัยและวิ่งออกไป

นักข่าวก้มลงถ่ายรูปที่ปลอกกระสุน และมองไปที่ปิ่นอีกครั้ง นักข่าวเอะใจที่เห็นเศษอะไรอยู่บนก้านสไลด์ของปิ่น

นักข่าวค่อยๆเอามือจะไปหยิบเศษขาวๆนั้น

ผู้หมวด
“นี่ คุณกำลังทำอะไร”

นักข่าว
ตกใจและชักมือกลับ หันมาพูดกับผู้หมวด
“ผมเห็นเศษอะไรขวาวๆติดอยู่ที่ก้านสไลค์นะครับ”

ผู้หมวด
“จำ ไปดูสิ”
ผู้หมวดหันไปสั่งตำรวจอีกนายที่เก็บลอยนิ้วมืออยู่ในห้อง จำได้เข้าไปเอาที่กิมๆออกมาใส่ลงไปใน
ถุง
“คุณนักข่าว ถ่ายรูปเสร็จหรือยัง
ผมยังมีคดีอื่นอีก”

Scene 2

ภายใน / ที่ทำงานนักข่าว / บ่ายสามโมง

นักข่าวนั่งอยู่ที่โต๊ะในที่ทำงาน กำลังดูภาพที่ได้ไปถ่ายจากที่เกิดเหตุ นักข่าวเขียนหลักฐาน สถานที่
เกิดเหตุ และสิ่งที่เขาคิดลงบนกระดาษ มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น

ผู้หมวด
“คุณนักข่าว ทางเราสามารถจับกุมตัวผู้ต้องหาได้แล้ว”

นักข่าว
“ครับๆ ผมจะรีบเข้าไปนะครับ”
นักข่าวรีบลุกขึ้นหยิบเสื้อนอก และคว้ากระเป๋าถือและเดินออกไป

Scene 3

ภายนอก / สถานีตำรวจ / สี่โมงเย็น

นักข่าวยืนรอถ่ายภาพผู้ต้องหาอยู่หน้าสถานีตำรวจ ผู้หมวดเดินขึ้นข้างๆนักข่าว พร้อมหยิบกล่อง
บุหรี่ยื่นมา

ผู้หมวด

“เอาลองหน่อยไหม”

ผู้หมวดยื่นบุหรี่ยื่นมาให้แก่นักข่าว

นักข่าว

“ไม่ละครับหมวด นี่มันบุหรี่ยะไร ไม่เห็นเคยเห็น”

ผู้หมวด

“บุหรี่ยอกนะ”

รองผู้กำกับ

“หมวดวัชรินทร์ ผมมีเรื่องต้องคุยกับคุณ”

ผู้หมวดสีหน้าไม่ค่อยพอใจ เดินตามรองผู้กำกับเข้าไปในห้องสอบสวน

ตำรวจประจำสถานี

“เอาอีกแล้วโว้ย”

นักข่าว

“ทำไมเธอพี่”

ตำรวจประจำสถานี

“เขาไม่ค่อยถูกกันทะเลาะกันประจำ
รองแกเขาค่อนข้างเจ้าระเบียบนะสิ”

ผู้หมวด

ผู้หมวดเดินออกมาพร้อมกับสีหน้าอารมณ์แสดงถึงความหงุดหงิด

“ทำอะไรไม่เคยถูกใจเลย จับได้เร็วก็ไม่ชอบ”

ผู้หมวดหยิบบุหรี่ที่ค่าขึ้นมาสูด

รถกระบะตำรวจได้เข้ามาจอดสถานีตำรวจ และมีตำรวจนายหนึ่งจับผู้หญิงที่ใส่กุญแจมืออยู่นั้นลงมาจากรถ นักข่าวได้ถ่ายรูปของเธอเอาไว้ และเขาสังเกตเห็นมีผ้าปิดแผลอยู่ที่ศีรษะของเธอ

ผู้หมวด

“เอาๆเข้าไปในห้องเลยเดี๋ยวผมสอบสวนเอง”

ตำรวจได้พาผู้หญิงเดินเข้าห้องสอบสวนไป

“เอา คงหมดธุระของคุณแล้วนะ ผมต้องไปทำงานต่อ”

ผู้หมวดหันมาพูดกับนักข่าว ก่อนจะเดินเข้าไปในห้องสอบสวน

Scene 4

ภายใน / โรงแรมที่เกิดเหตุ / หนึ่งทุ่ม

นักข่าวกลับเข้าไปในห้องที่เกิดเหตุอีกครั้ง เขาได้เข้าไปเดินดูทั่วๆห้องแต่ก็ไม่พบอะไรเมื่อเขาเจอหรือสนใจกับอะไรเขาจะพูดเพื่อบันทึกเสียงไว้ จนเขาเจอหยดเลือดตรงหน้าห้องน้ำ นักข่าวได้หยิบกล้องมาถ่ายรูปเอาไว้ ที่รอยเลือดนั้นเป็นที่ๆหมวดได้ยืนอยู่ เขาได้เดินออกไปที่ลิฟท์ มองที่พื้นใต้จากหน้าห้องไปที่ลิฟท์ แต่นักข่าวก็ได้พบหยดเลือดอีกหยดตรงหน้าห้องข้างๆที่เกิดเหตุ นักข่าวได้เดินเข้าไปในห้องดู แต่แล้วมีคนยืนอยู่ที่หน้าห้อง

ผู้หมวด

“นายมาทำอะไรในห้องนี้”

นักข่าว

ตกใจสะดุ้งหันกลับมาเห็นผู้หมวดยืนอยู่ที่หน้าประตู

“เออ ผมจะอธิบายให้ผู้หมวดฟังนะครับ”

นักข่าวเดินเข้าไปหาผู้หมวด

“ผมเห็นหยดเลือด ผมจะชี้ให้คุณะครับ”

นักข่าวเดินไปที่ห้องที่เกิดเหตุ พร้อมกับ ไปยืนที่จุดที่มีหยดเลือด

“ตรงนี้แหละครับ ตอนที่มาดูหมวดยืนอยู่ตรงที่หยดเลือดนี้พอดีหมวดเลยไม่เห็น”

นักข่าวเดินมาตรงหน้าห้องข้างๆที่เกิดเหตุ

“ตรงนี้ก็มีอีกหยดหนึ่งนะครับ ห้องนี้กินห้องที่คนร้าย

ได้ขโมยหรือเมื่อถึงเวลาก็เข้าไปทำร้ายเหยื่อ

เมื่อฆ่าคาบก็เอาทรัพย์สินของคาบและผู้หญิงมาไว้ในห้องนี้”

ระหว่างที่นักข่าวพูดนักข่าวได้เดินเข้าไปในห้อง ที่หมอนมีรอยเลือดอยู่ นักข่าวมองไปที่โต๊ะข้างๆ
เตียงนักข่าวเห็น ที่เขียนบุรีพร้อมกับก้นบุรีสีดำจำนวนมาก

Flashback

ผู้หมวด อยู่ที่ห้องสูบบุหรี่ และมองดูนาฬิกา ผู้หมวดดับบุหรี่พร้อมกับหยิบปืนและเดิน
ออกไปเพราะห้องของคาบตำรวจ ผู้หญิง ได้มาเปิดประตูหมวดเอาปืนฝาดที่ศีรษะผู้หญิง และเมื่อ
คาบวิชัยเห็นจึงได้พยายามลุกขึ้นมา หมวดจึงได้ยิงคาบวิชัย และหยิบกระดาศพิษขูมาเซ็ดที่ปืนแล้ว
เอาไปใส่ในมือผู้หญิง ก่อนที่จะหยิบทรัพย์สินของคาบและผู้หญิงเข้าไปในห้องข้างๆ

ผู้หมวด

เดินเข้ามาตบไหล่ของนักข่าวขณะที่นักข่าวกำลังอึ้งกับก้นบุรีเหล่านั้น

“มึงรู้เรื่องแล้วใช่ไหม เป็นนักข่าวดีๆมึงไม่ชอบใช่ไหม”

“ทำไมมึงชอบแต่เรื่องชาวบ้านเขาจัง”

“มึงรู้เอาไว้กูเป็นตำรวจจะทำอะไรก็ได้”

“กูขอเตือนมึง ห้ามเอาเรื่องนี้ไปบอกใครไม่งั้น

มึงเป็นเหมือน ไอ้คาบแน่”

Scene 5

ภายใน / ที่ทำงานนักข่าว / สามทุ่ม

นักข่าวได้นั่งอยู่ที่โต๊ะทำงาน เขาเขียนเรียบเรียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกระดาษที่เขาเขียนประจำบนโต๊ะ เขาเขียนหาหลักฐานที่จะมัดตัวผู้หมวดวัชรินทร์ เขาเอนหลังและหลับตาลง เขาได้ยินเสียงอะไรซักอย่างหนึ่ง เขาลุกขึ้นเดินไปยัง โต๊ะทำงานที่อยู่อีกฝั่งหนึ่ง เขาเห็นมีโต๊ะหนึ่งเปิดไฟอยู่จึงตะโกนถามว่า

นักข่าว

“เฮ้ย ยังไม่กลับอีกหรือ ไม่มีใครอยู่แล้วนะ”

นักข่าวตะโกนถามแต่ก็ไม่มีเสียงตอบ นักข่าวจึงเดินเข้าไปใกล้ๆ นักข่าวสีหน้าตกใจ ปรากฏว่าไม่มีใครนั่งอยู่ นักข่าวถอนหายใจและกำลังจะปิดไฟอยู่ๆข้างหลังเขากลับมีเสียงดัง “แก๊ก” มันคือเสียงขึ้นไถปิ่น นักข่าวหันไป เห็นผู้หมวดถือปืนขึ้นมาทางเขา สะดุ้งตกใจ ตื่น เขายังคงนั่งอยู่ที่โต๊ะทำงาน เขาเหลือบมองนาฬิกา เขาได้ลุกขึ้นและและเดินออกไปพร้อมกับหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมาโทร

Scene 6

ภายใน / สถานีตำรวจ / ห้าทุ่ม

นักข่าวได้เดินเข้าไปที่สถานีตำรวจ รองผู้กำกับได้เดินออกมาจากหน้าสถานีและเดินไปยังลานจอดรถด้านหลัง เมื่อผู้กำกับได้เปิดประตูรถและปิดประตูรถ กำลังจะบิดกุญแจ มีเสียงพูดขึ้นมาจากเบาะหลัง

นักข่าว

“ผมมีเรื่องต้องคุยกับท่านครับ”

สะอื้นตกใจ

รองผู้กำกับ

“นักข่าวที่โทรมาเมื่อกี้ใช่ไหม”

“คุณมีอะไร”

นักข่าว

“เรื่องคดีของดาบวิชัย ผู้หญิงคนนั้นไม่ใช่คนร้าย

คนที่มาดาบวิชัยคือผู้หมวดวัชรินทร์”

รองผู้กำกับ

“คุณรู้ตัวไหมที่กำลังพูดอะไรอยู่”

นักข่าว

“ผมมีหลักฐาน นี่คือรูปทั้งหมดยืนยันว่าคนร้ายได้แอบอยู่

ห้องข้างๆ และรอเวลาลงมือโดยยึดความคิดให้กับผู้หญิง”

นักข่าวหยิบรูปทั้งหมดและยื่นให้รองผู้กำกับ

รองผู้กำกับ

“ถ้าผู้หญิงไม่ได้ทำ ทำไมเธอไม่ปฏิเสธล่ะ”

นักข่าว

“เป็นคุณจะถูกกล่าวหาเมื่อคนที่สอบสวนคุณเป็นฆาตกร”

รองผู้กำกับ

“ไหนหลักฐานมันตัวหมวดวัชรินทร์”

นักข่าว

ล้วงมือไปในกระเป๋า นักข่าวหาอะไรบางอย่าง

“ท่านต้องช่วยอะไรผมหน่อยแล้วล่ะ”

Scene 7

ภายใน / ที่ทำงานของนักข่าว / ตี 1

ท่านรองฯ ปรมาถนายน จอดรถที่ทำงานของนักข่าว นักข่าวจะลงไปเอาหลักฐานสำคัญ

นักข่าว

“ท่าน รออยู่ที่นี้ก่อนเดี๋ยวผมมา”

นักข่าวเดินลงมาจากรถพร้อมกับเดินเข้าตัวอาคารก่อนเดินไปยังลิฟท์ เมื่อถึงชั้นทำงานนักข่าวได้รับ
เดินออกมาและไปยังที่โต๊ะทำงาน นักข่าวคิดว่าเครื่องอัดเสียงและกำลังจะเดินออก แต่เขาได้
เหลือบไปเห็นห้องตรงหน้าของเขา ในห้องนั้นมีกระดาดปลิวว่อน และมีกระดาดอยู่ที่พื้นเคลื่อน
กลาด เขาจึงได้ค่อยๆเดินไปที่ห้องนั้น เมื่อเขายืนอยู่หน้าห้องเขาจึงเห็นหน้าต่างเปิดอยู่เขาจึงเดินเข้า
ไปเพื่อที่จะปิดหน้าต่าง แต่ทันใดนั้นประตูอีกที่หนึ่งในห้องนั้นมีมือที่ถือปืนอยู่ยื่นออกมา นักข่าว
เหลือบไปเห็น

“หมวดอย่า นะครับ”

“ปัง”

นักข่าวถูกยิงนอนกองไปกับพื้น

มือที่ถือปืนอยู่ในความมืดนั้นก็ค่อยๆเดินออกมา จนเห็นหน้า ปรากฏว่าเป็นรองผู้กำกับกำลังถือปืน
นั้นอยู่

จบ

การปรับปรุงบทภาพยนตร์

จากการเขียน Screenplay ครั้งที่1 มีปัญหาต่างๆมากมาย ซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งเป็น Screenplay ครั้งที่2 ปัญหาที่เกิดขึ้นข้าพเจ้าได้แบ่งเป็นข้อๆ และแนวทางแก้ไขไว้ดังนี้

1. การดำเนินเรื่องยืดเยื้อเกินไป ตัดหลายๆฉากออกได้ เพื่อความกระชับขึ้น
2. ปุ่มหลังของตัวละคร เพิ่มสิ่งบอกเล่าปุ่มหลังของตัวละคร
3. บทพูดในหลายๆตอนยืดเยื้อเกินไปขาดความกระชับ และบทพูดมากเกินไป เปลี่ยนไปเล่าเรื่องทางภาพแทน
4. ควรเพิ่ม action ให้ตัวละคร

บทภาพยนตร์ (Screenplay) ครั้งที่ 2

Scene 1 เปิดเรื่อง

ภายนอก / โรงแรมที่เกิดเหตุ / เก้า โมงเช้า

นักข่าวกำลังเดินเข้าไปในซอยนานา ตรงเข้าไปมีโรงแรมซึ่งเป็นที่เกิดเหตุตำรวจถูกฆ่าตาย นักข่าวเดินเข้าไปในโรงแรมตรงไปยังลิฟท์ โดยมี ผู้หมวดวัชรินทร์ยืนอยู่หน้าลิฟท์ ทั้งสองเดินเข้าไปในลิฟท์ เมื่อลิฟท์หยุดแล้วทั้งสองเดินออกมาจากลิฟท์ นักข่าวหันมองรอบๆตัว ดูเหมือนสนใจไปทุกๆที่ ผู้หมวดเดินนำนักข่าว ไปยังห้องเกิดเหตุ ผู้หมวดหยุดอยู่หน้าห้อง นักข่าวหยุดอยู่หน้าห้องตามผู้หมวด

ผู้หมวด

“เอาละ ถึงแล้วห้องนี้แหละ”

นักข่าว

นักข่าวมองรอบๆหน้าห้อง และพูดขึ้น

“ห้องตรงข้ามบันไดหนีไฟ หนีได้เร็ว”

“ก๊อ่งละ”

นักข่าวหันไปถามผู้หมวดวัชรินทร์

ผู้หมวด

“ตรงนี้ไม่มีมีแต่ในลิฟท์”

นักข่าว

นักข่าวหันหลังกลับมาเดินเข้าไปในห้องเกิดเหตุ มีตำรวจอีกนายกำลังหาหลักฐานอยู่ นักข่าวเดินเข้ามาในห้อง นักข่าวมองที่ศพที่นอนตายอยู่บนเตียง นักข่าวเอาก๊อ่งมาถ่ายรูปศพ

ผู้หมวด

เดินเข้ามาอยู่ตรงหน้าห้องน้ำ

“คนที่ถูกฆ่าตายคือ คาบตำรวจวิชัย เป็นตำรวจนอกเครื่องแบบ”

นักข่าว

นักข่าวหยิบเครื่องอัดเสียงขึ้นมาพร้อมกับกดบันทึก

“เอ่อ เข้าพักคนเดียวหรือ”

ผู้หมวด

“นี่คุณจะมาไปทำไมเนี่ย”

นักข่าว

“พอดีผมต้องเขียนข่าวสำหรับเรื่องนี้ด้วยสิครับ”

ผู้หมวด

“เก็บเงินค่าใช้บริการเป็นสำหรับสองคน”

นักข่าว

หันไปถ่ายขวดไวน์ ที่ตั้งอยู่บนโต๊ะพร้อมกับแก้วอีกสองใบ

นักข่าวหันไปถ่ายรูปที่โต๊ะข้างเตียงที่มีถุงยางที่ใส่แล้ววางอยู่ นักข่าวหันไปถ่ายรูปของใส่ปิ่นและ

นักข่าวก้มลงมาถ่ายรูปปิ่น และกระสุน

Flashback

ผู้หญิงหยิบปิ่นของคาบวิชัยและยิงคาบวิชัย ก่อนที่จะหยิบทรัพย์สินของคาบวิชัยและวิ่งออกไป

นักข่าวก้มลงถ่ายรูปที่ปลอกกระสุน และมองไปที่ปิ่นอีกครั้ง นักข่าวเอะใจที่เห็นเศษอะไรอยู่บนก้านสไลด์ของปิ่น

นักข่าวค่อยๆเอามือจะไปหยิบเศษขาวๆนั้น

ผู้หมวด
“นี่ คุณกำลังทำอะไร”

นักข่าว

ตกใจและชักมือกลับ หันมาพูดกับผู้หมวด

“ผมเห็นเศษอะไรขวาวๆติดอยู่ที่ก้านสไลค์นะครับ”

ผู้หมวด

“จำ ไปคูลี”

ผู้หมวดหันไปสั่งตำรวจอีกนายที่เก็บรอยนิ้วมืออยู่ในห้อง จำได้เข้าไปเอาที่คีมๆออกมาใส่ลงไปในถุงพลาสติกใส

ผู้หมวด

“คุณนักข่าว ถ่ายรูปเสร็จหรือยัง
ผมยังมีคดีอื่นอีก”

นักข่าว

“ผมขอถ่ายอีกซักสองสามภาพนะครับ”

เขาได้เข้าไปเดินดูทั่วๆห้องแต่ก็ไม่พบอะไร จนเขาเจอหยดเลือดตรงหน้าห้องน้ำ นักข่าวได้หยิบกล้องมาถ่ายรูปเอาไว้ เขาได้เดินออกไปที่ลิฟท์ มองที่พื้นไล่จากหน้าห้องไปที่ลิฟท์ แต่นักข่าวก็ได้พบหยดเลือดอีกหยดตรงหน้าห้องข้างๆที่เกิดเหตุ นักข่าวได้เดินเข้าไปในห้องดู มีรอยเลือดอยู่บนเตียง นักข่าวได้เดินเข้าไปถ่ายภาพ แต่แล้วมีคนยืนอยู่ที่หน้าห้อง

ผู้หมวด

“นายมาทำอะไรในห้องนี้”

นักข่าว

ตกใจสะดุ้งหันกลับมาเห็นผู้หมวดยืนอยู่ที่หน้าประตู

“เออ ผมจะอธิบายให้ผู้หมวดฟังนะครับ”

นักข่าวเดินเข้าไปหาผู้หมวด

“ผมเห็นหยดเลือด ผมจะชี้ให้คุณะครับ”

นักข่าวเดินไปที่ห้องที่เกิดเหตุ พร้อมกับไปยังที่จุดที่มีหยดเลือด

“ตรงนี้แหละครับ ตอนที่มาดูหมวดยืนอยู่ตรงที่หยดเลือดนี้พอดีหมวดเลยไม่เห็น”

นักข่าวเดินมาตรงหน้าห้องข้างๆที่เกิดเหตุ

“ตรงนี้ก็มีอีกหยดหนึ่งนะครับ ห้องนี้คั่นห้องที่คนร้าย

ได้ขโมยรอยเหยื่อเมื่อถึงเวลาก็เข้าไปทำร้ายเหยื่อ

เมื่อมาคาบก็เอาทรัพย์สินของคาบและผู้หญิงมาไว้ในห้องนี้”

ระหว่างที่นักข่าวพูดนักข่าวได้เดินเข้าไปในห้อง ที่หมอนมีรอยเลือดอยู่ นักข่าวมองไปที่โต๊ะข้างๆ

เตียงนักข่าวเห็น ที่เขียนบุรีพร้อมกับกันบุรีสีดำจำนวนมาก

Flashback

ผู้หมวด อยู่ที่ห้องสูบบุหรี่ และมองดูนาฬิกา ผู้หมวดดับบุหรี่พร้อมกับหยิบปืนและเดินออกไปเคราะห์ของคาบตำรวจ ผู้หญิงได้มาเปิดประตูหมวดเอาปืนฝาดที่ศีรษะผู้หญิง และเมื่อคาบวิชัยเห็นจึงได้พยายามลุกขึ้นมา หมวดจึงได้ยิงคาบวิชัย และหยิบกระดาศพิษงูมาเช็ดที่ปืนแล้วเอาไปใส่ในมือผู้หญิง ก่อนที่จะหยิบทรัพย์สินของคาบและผู้หญิงเข้าไปในห้องข้างๆ

Scene 2

ภายใน / ที่ทำงานนักข่าว / บ่ายโมง

นักข่าวนั่งอยู่ที่โต๊ะในทำงาน กำลังดูภาพที่ได้ไปถ่ายจากที่เกิดเหตุ นักข่าวเขียนหลักฐาน สถานที่เกิดเหตุ และสิ่งที่เขาคิดลงบนกระดาษ นักข่าวนึกคิดและพูดขึ้นว่า

นักข่าว

“ผมว่าคนมีสติต้องอยู่เบื้องหลังแน่เลย”

รุ่นพี่นักข่าว

“เฮ้ย กว่ามึงอย่าไปยุ่งเลยวะ เดียวถึงชีวิตนะโว้ย”

นักข่าว

หันไปมองรุ่นพี่และนอนเอนเก้าอี้และหลับตาลง

ไฟทั้งห้องดับลงทุกคนหายไปหมดเหลือแต่นักข่าวที่ยังคงนอนเอนหลังอยู่ที่โต๊ะทำงาน แต่มีแสงไปจากห้องถ่ายเอกสารที่อยู่ข้างหลังสว่างขึ้นตามจังหวะ นักข่าวตื่นขึ้นพร้อมกับมองไปที่ห้องถ่ายเอกสารนั้น และค่อยๆเดินไปที่ห้องนั้น เมื่อนักข่าวได้เดินไปถึง นักข่าวยืนดูเครื่องถ่ายเอกสารอยู่นั้นระหว่างที่ห้องไปมีดลงไปตามเครื่องถ่ายเอกสารนั้น ได้มีเสียง

“แก๊ก”

นักข่าวหันมา ผู้หมวดกำลังถือปืนชี้ไปที่หน้าของนักข่าว

“กริ่งๆ”

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น

นักข่าว

ลืมตาตื่นขึ้นด้วยความตกใจอย่างมาก และรีบรับ โทรศัพท์ทันที

“ครับๆ ผมจะรีบเข้าไปนะครับ”

นักข่าวรีบลุกขึ้นหยิบเสื้อนอก และคว้ากระเป๋าถือและเดินออกไป

Scene 3

ภายนอก / สถานีตำรวจ / สี่โมงเย็น

นักข่าวยืนรอถ่ายภาพผู้ต้องหาอยู่หน้าสถานีตำรวจ ผู้หมวดเดินขึ้นข้างๆนักข่าว พร้อมหยิบกล้อง
บุหรีขึ้นมา

ผู้หมวด

“เอาลองหน่อยไหม”

ผู้หมวดยื่นบุหรีสีดำให้กับนักข่าว

นักข่าว

“ไม่ละครับหมวด นี่มันบุหรีอะไร ไม่เห็นเคยเห็น”

ผู้หมวด

“บุหรีนอกนะ”

รองผู้กำกับ

“หมวดวัชรินทร์ ผมมีเรื่องต้องคุยกับคุณ”

ผู้หมวดสีหน้าไม่ค่อยพอใจ เดินตามรองผู้กำกับเข้าไปในห้องสอบสวน

นักข่าว

เดินไปดูที่บอร์ดตรงกำแพงหน้าสถานีตำรวจเป็นป้ายตำรวจดีเด่นที่มีรูปของรองผู้กำกับอยู่

ผู้หมวด

ผู้หมวดเดินออกมาพร้อมกับสีหน้าอารมณ์แสดงถึงความหงุดหงิด

“ทำอะไรไม่เคยถูกใจเลย จับได้เร็วก็ไม่ชอบ”

ผู้หมวดหยิบบุหรีสีดำขึ้นมาดู

รถกระบะตำรวจได้เข้ามาจอดสถานีตำรวจ และมีตำรวจนายหนึ่งจับผู้หญิงที่ใส่กุญแจมืออยู่นั่งลง
มาจากรถ นักข่าวได้ถ่ายรูปของเธอเอาไว้ และเขาสังเกตเห็นมีผ้าปิดแผลอยู่ที่ศีรษะของเธอ

ผู้หมวด

“เอาๆเข้าไปในห้องเลยเดี๋ยวผมสอบสวนเอง”

ตำรวจได้พาผู้หญิงเดินเข้าห้องสอบสวนไป

“เอา คงหมดฐานะของคุณแล้วนะ ผมต้องไปทำงานต่อ”

ผู้หมวดหันมาพูดกับนักข่าว ก่อนจะเดินเข้าไปในห้องสอบสวน

Scene 4

ภายนอก / สถานีตำรวจ / สามทุ่ม

รองผู้กำกับได้เดินออกมาจากหน้าสถานีและเดินไปยังลานจอดรถด้านหลัง เมื่อผู้กำกับได้เปิดประตูรถและปิดประตูรถ กำลังจะบิดกุญแจ มีเสียงพูดขึ้นมาจากเบาะหลัง

นักข่าว

“ผมมีเรื่องต้องคุยกับท่านครับ”

รองผู้กำกับ

สะอึกตกใจ

“นักข่าวที่โทรมาเมื่อกี้ใช่ไหม”

“คุณมีอะไร”

นักข่าว

“เรื่องคดีของดาบวิชัย ผู้หญิงคนนั้นไม่ใช่คนร้าย
คนที่ฆ่าดาบวิชัยคือผู้หมวดวัชรินทร์”

รองผู้กำกับ

“คุณรู้ตัวใหม่ว่ากำลังพูดอะไรอยู่”

นักข่าว

“ผมมีหลักฐาน นี่คือรูปทั้งหมดยืนยันว่าคนร้ายได้แอบอยู่
ห้องข้างๆ และรอเวลาลงมือโดยยึดความผิดให้กับผู้หญิง”

นักข่าวหยิบรูปทั้งหมดและยื่นให้รองผู้กำกับ

รองผู้กำกับ

“ถ้าผู้หญิงไม่ได้ทำ ทำไมเธอไม่ปฏิเสธล่ะ”

รองผู้กำกับดูรูปแล้วพูดขึ้น

นักข่าว

“เป็นคุณจะทำอะไรในเมื่อคนที่สอบสวนคุณเป็นฆาตกร”

รองผู้กำกับ

“ไหนหลักฐานมันตัวหมวกวัชรินทร์”

นักข่าว

ล้วงมือไปในกระเป๋า นักข่าวหาอะไรบางอย่าง

“ท่านต้องช่วยอะไรผมหน่อยแล้วละ”

Scene 5

ภายใน / ที่ทำงานของนักข่าว / สี่ทุ่ม

ท่านรองขับรถมาลานจอดรถที่ทำงานของนักข่าว นักข่าวจะลงไปเอาหลักฐานสำคัญ

นักข่าว

“ท่าน รอดูที่นี่ก่อนเดี๋ยวผมมา”

นักข่าวเดินลงมาจากรถพร้อมกับเดินเข้าตัวอาคารก่อนเดินไปยังลิฟท์ เมื่อถึงชั้นทำงานนักข่าวได้รับ
เดินออกมาและไปยังที่โต๊ะทำงาน นักข่าวคิดว่าเครื่องอัดเสียงและกำลังจะเดินออก แต่ทันใดนั้น
ประตูอีกที่หนึ่งในห้องนั้นมีมือที่ถือปืนอยู่ยื่นออกมา นักข่าวเหลียวไปเห็น

“ปัง”

นักข่าวถูกยิงนอนกองไปกับพื้น

มือที่ถือปืนอยู่ในความมืดนั้นก็ค่อยๆเดินออกมา จนเห็นหน้า ปราบกว่าเป็นรองผู้กำกับกำลังถือปืน
นั้นอยู่

Scene 6

ภายใน / สถานีตำรวจ / สิบ โมงเช้า

ผู้หมวดนั่งพิมพ์งานอยู่ที่โต๊ะ รองผู้กำกับเดินออกมาจากห้องมองมาทางหมวด และเดินมาที่โต๊ะ
ของหมวด

รองผู้กำกับ

“หมวด จัดการให้เรียบร้อยด้วยนะ”

รองผู้กำกับส่งแฟ้มเอกสารให้กับหมวด พร้อมกับยิ้มมุมปากนิดๆ

ผู้หมวด

“อ อ ครับๆ”

ผู้หมวดหยุดพิมพ์และหยิบแฟ้มมาเปิดดู ข้างในเป็นรูปของผู้หญิงคนนั้น

จบ

บทที่ 4

การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting script)

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ

Shooting script

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “อำนาจมืด”

Scene 1 เปิดเรื่อง

ภายนอก / โรงแรมที่เกิดเหตุ / เก้าโมงเช้า

นักข่าวกำลังเดินเข้าไปในซอยนานา ตรงเข้าไปมีโรงแรมซึ่งเป็นที่เกิดเหตุตำรวจถูกฆ่าตาย นักข่าวเดินเข้าไปในโรงแรมตรงไปยังลิฟท์ โดยมี ผู้หมวดวัชรินทร์ยืนอยู่หน้าลิฟท์ ทั้งสองได้เดินเข้าไปในลิฟท์ เมื่อลิฟท์หยุดแล้วทั้งสองเดินออกมาจากลิฟท์ นักข่าวหันมองรอบๆตัว ดูเหมือนสนใจไปทุกๆที่ ผู้หมวดเดินนำนักข่าวไปยังห้องเกิดเหตุ ผู้หมวดหยุดอยู่หน้าห้อง นักข่าวหยุดอยู่หน้าห้องตามผู้หมวด

1. Long shot ภาพเปิดเรื่องบรรยากาศซอยนานา cut
2. Long shot ตรงทางเดินเห็นนักข่าวเดินมากับผู้หมวดหยุดตรงหน้าห้องเกิดเหตุ cut

ผู้หมวด

“เอาละ ถึงแล้วห้องนี้แหละ”

3. **Medium shot** ผู้หมวดหันมาพูดกับนักข่าว cut

นักข่าว

นักข่าวมองรอบๆหน้าห้อง และพูดขึ้น

“ห้องตรงข้ามบันไดหนีไฟ หนีได้เร็ว”

“กลิ้งละ”

นักข่าวหันไปถามผู้หมวดอีกครั้ง

4. **Medium shot** หัวหน้านักข่าวหันมาพูดกับผู้หมวด cut

ผู้หมวด

“ตรงนี้ไม่มีมีแต่ในลิฟท์”

5. **Medium shot** ผู้หมวด cut

นักข่าว

นักข่าวหันหลังกลับมาองเข้าไปในห้องเกิดเหตุ มีตำรวจอีกนายกำลังหาหลักฐานอยู่ นักข่าวเดินเข้ามาในห้อง นักข่าวมองที่ศพที่นอนตายอยู่บนเตียง นักข่าวเอากล้องมาถ่ายรูปศพ

6. **Long shot** เห็นผู้หมวด และนักข่าว เดินเข้าไปในห้องเกิดเหตุ cut

7. **Insert** ศพ ที่หน้า แขน มือ ปีน cut

ผู้หมวด

เดินเข้ามาอยู่ตรงหน้าห้องนี้

“คนที่ถูกฆ่าตายคือ ดาบตำรวจวิชัย เป็นตำรวจนอกเครื่องแบบ”

นักข่าว

นักข่าวหยิบเครื่องอัดเสียงขึ้นมาพร้อมกับกดบันทึก

“เออ เข้าพักคนเดียวหรือ”

8. Medium shot นักข่าวยืนอยู่ทางด้านหน้าของผู้หมวด พร้อมกับหยิบเครื่องอัดเสียงขึ้นมาอัด

cut

ผู้หมวด

“นี่คุณจะมาทำอะไรนี่”

นักข่าว

“พอดีผมต้องเขียนข่าวสำหรับเรื่องนี้ด้วยสิครับ”

ผู้หมวด

“เก็บเงินค่าใช้บริการเป็นสำหรับสองคน”

นักข่าว

หันไปถ่ายขวดไวน์ ที่ตั้งอยู่บนโต๊ะพร้อมกับแก้วอีกสองใบ

นักข่าวหันไปถ่ายรูปที่โต๊ะข้างเตียงที่มีตุ๊กตาง่ายๆ ที่ใช้แล้ววางอยู่ นักข่าวหันไปถ่ายรูปของใส่ปิ่นและ

นักข่าวก็มลงมาถ่ายรูปปิ่น และกระสุน

9. Close up ตุ๊กตาง่ายๆ ที่วางอยู่บนโต๊ะข้างเตียง

cut

10. Close up ของใส่ปิ่น และปิ่นที่อยู่บนเตียง

cut

Flashback

ผู้หญิงหยิบปิ่นของดาบวิชัยและยิงดาบวิชัย ก่อนที่จะหยิบทรัพย์สินของดาบวิชัยและวิ่งออกไป

11. Long shot เห็นผู้หญิงนั่งอยู่ข้างเตียง และลุกขึ้นไปหยิบปิ่นและยิงไปที่ดาบ

cut

12. **Close up** ที่ไถปิ่นที่ผู้หญิงถืออยู่ **cut**

13. **Close up** กระเป๋าสตางค์และนาฬิกาที่วางอยู่บนโต๊ะ **cut**

นักข่าวก้มลงถ่ายรูปที่ปลอกกระสุน และมองไปที่ปิ่นอีกครั้ง นักข่าวเอะใจที่เห็นเศษอะไรอยู่บน
ก้านสไลค์ของปิ่น

นักข่าวค่อยๆเอามือจะไปหยิบเศษขาวๆนั้น

14. **Close up** ที่ปิ่น ที่มีเศษกระดาศสีขาวอยู่ **cut**

15. **Close up** หน้านักข่าวตอนกำลังก้มไปดู **cut**

ผู้หมวด

“นี่ คุณกำลังทำอะไร”

นักข่าว

ตกใจและชักมือกลับ หันมาพูดกับผู้หมวด

“ผมเห็นเศษอะไรขาวๆติดอยู่ที่ก้านสไลค์นะครับ”

16. **Long shot** นักข่าวหันไปตอบผู้หมวด **cut**

ผู้หมวด

“จำ ไปดูสิ”

ผู้หมวดหันไปสั่งตำรวจอีกนายที่เก็บรอยนิ้วมืออยู่ในห้อง จำได้เข้าไปเอาที่คีมๆออกมาใส่ลงไปใน
ถุงพลาสติกใส

17. **Close up** ที่เศษขาวๆที่กระบอกปิ่นมีคีมมาคีบออก **cut**

ผู้หมวด

“คุณนักข่าว ถ่ายรูปเสร็จหรือยัง

ผมยังมีคดีอื่นอีก”

18. Long shot ผู้หมวดถามนักข่าว

cut

นักข่าว

“ผมขอถ่ายอีกซักสองสามภาพนะครับ”

เขาได้เข้าไปเดินดูทั่วๆห้องแต่ก็ไม่พบอะไร จนเขาเจอหยดเลือดตรงหน้าห้องน้ำ นักข่าวได้หยิบกล้องมาถ่ายรูปเอาไว้ เขาได้เดินออกไปที่ลิฟท์ มองที่พื้นไล่จากหน้าห้องไปที่ลิฟท์ แต่นักข่าวก็ได้พบหยดเลือดอีกหยดตรงหน้าห้องข้างๆที่เกิดเหตุ นักข่าวได้เดินเข้าไปในห้องดู มีรอยเลือดอยู่บนเตียง นักข่าวได้เดินเข้าไปถ่ายภาพ แต่แล้วมีคนยืนอยู่ที่หน้าห้อง

19. Medium shot นักข่าวเดินมาที่หน้าห้องน้ำ

cut

20. Close up มือนักข่าวบิดประตูห้องน้ำ

cut

21. Close up รอยเลือดที่สันประตูห้องน้ำ

cut

22. Medium shot นักข่าวหยิบเครื่องอัดเสียงมาอัด หยิบกล้องขึ้นมาถ่ายภาพ

cut

23. Long shot นักข่าวเดินไปหยุดที่หน้าห้อง

cut

24. Medium shot นักข่าวหันไปมองห้องข้างๆ

cut

25. Close up นักข่าวบิดที่เปิดประตู

cut

26. Long shot นักข่าวเปิดประตูเข้ามาในห้องพร้อมกับเดินเข้ามาถ่ายภาพ

cut

27. Close up หน้านักข่าวหยิบกล้องขึ้นมาถ่าย

cut

28. Close up รอยเลือดบนเตียง

cut

ผู้หมวด

“นายมาทำอะไรในห้องนี้”

29. **Medium shot** ผู้หมวดพูดกับนักข่าว

cut

30. **Medium shot** นักข่าว

cut

นักข่าว

ตกใจสะดุ้งหันกลับมาเห็นผู้หมวดยืนอยู่ที่หน้าประตู

“เออ ผมจะอธิบายให้ผู้หมวดฟังนะครับ”

นักข่าวเดินเข้าไปหาผู้หมวด

“ผมเห็นหยดเลือด ผมจะชี้ให้คุณะครับ”

นักข่าวเดินไปที่ห้องที่เกิดเหตุ พร้อมกับ ไปยืนที่จุดที่มีหยดเลือด

“ตรงนี้แหละครับ ตอนที่มาดูหมวดยืนอยู่ตรงที่หยดเลือดนี้พอดีหมวดเลยไม่เห็น”

นักข่าวเดินมาตรงหน้าห้องข้างๆที่เกิดเหตุ

“ตรงนี้ก็อีกหยดหนึ่งนะครับ ห้องนี้คั่นห้องที่คนร้าย

ได้ขโมยเรือเมื่อถึงเวลาก็เข้าไปทำร้ายเหยื่อ

เมื่อฆ่าคาบก็เอาทรัพย์สินของคาบและผู้หญิงมาไว้ในห้องนี้”

ระหว่างที่นักข่าวพูดนักข่าวได้เดินเข้าไปในห้อง ที่หมอนมีรอยเลือดอยู่ นักข่าวมองไปที่โต๊ะข้างๆ

เตียงนักข่าวเห็น ที่เขียนหูหรือพร้อมกับก้นนูหรือสีดำจำนวนมาก

Flashback

ผู้หมวด อยู่ที่ห้องสูบบุหรี่ และมองดูนาฬิกา ผู้หมวดดับบุหรี่พร้อมกับหยิบปืนและเดินออกไปเพราะห้องของคาบตำรวจ ผู้หญิงได้มาเปิดประตูหมวดเอาปืนฝาดที่ศีรษะผู้หญิง และเมื่อคาบวิชัยเห็นจึงได้พยายามลุกขึ้นมา หมวดจึงได้ยิงคาบวิชัย และหยิบกระดาดขมิ้นมาเช็ดที่ปืนแล้วเอาไปใส่ในมือผู้หญิง ก่อนที่จะหยิบทรัพย์สินของคาบและผู้หญิงเข้าไปในห้องข้างๆ

31. **Close up** ปากสูบบุหรี่ แขนยกขึ้นมาดูนาฬิกา

cut

32. **Medium shot** ผู้หญิงนอนอยู่ที่พื้นหน้าห้องนำมีเลือดออกที่ศีรษะ

cut

33. **Medium shot** คาบวิชย์มีปืนยกขึ้นมา **cut**
34. **Close up** ปืน **cut**
35. **Medium shot** คนร้ายเอากระดาดที่ปืน พร้อมกับเอาไปวางในมือของผู้หญิง และเอาไปโยนไว้บนเตียง **cut**
36. **Close up** กระเป๋าสตางค์และนาฬิกา **cut**
37. **Medium shot** คนร้ายมาอุ้มผู้หญิงออกไป และไปวางบนเตียงห้องข้างๆ **cut**

Scene 2

ภายใน / ที่ทำงานนักข่าว / ป้ายโมง

นักข่าวนั่งอยู่ที่โต๊ะในที่ทำงาน กำลังดูภาพที่ได้ไปถ่ายจากที่เกิดเหตุ นักข่าวเขียนหลักฐาน สถานที่เกิดเหตุ และสิ่งที่เขาคิดลงบนกระดาด นักข่าวนึกคิดและพูดขึ้นว่า

38. **Long shot** นักข่าวนั่งอยู่ที่โต๊ะทำงานเห็นบรรยากาศการทำงานของนักข่าว **cut**
39. **Medium shot** นักข่าวนั่งอยู่ที่โต๊ะ **cut**

นักข่าว

“ผมว่าคนมีสีต้องอยู่เบื้องหลังแน่เลย”

รุ่นพี่นักข่าว

“เฮ้ย กว่ามึงจะไปยุ่งเลยวะ เดียวถึงชีวิตนะ วิ้ย”

40. **Medium shot** นักข่าวรุ่นพี่ที่นั่งอยู่ข้างหลัง **cut**

หันไปมองรุ่นพี่และนอนเอนเก้าอี้และหลับตาลง

41. Long shot นักข่าว

cut

ไฟทั้งห้องดับลงทุกคนหายไปหมดเหลือแต่นักข่าวที่ยังคงนอนเอนหลังอยู่ที่โต๊ะทำงาน แต่มีแสงไปจากห้องถ่ายเอกสารที่อยู่ข้างหลังสว่างขึ้นตามวงหระ นักข่าวตื่นขึ้นพร้อมกับมองไปที่ห้องถ่ายเอกสารนั้น และค่อยๆเดินไปที่ห้องนั้น เมื่อนักข่าวได้เดินไปถึง นักข่าวยืนดูเครื่องถ่ายเอกสารอยู่นั้นระหว่างที่ห้องไปมีดลงไปตามเครื่องถ่ายเอกสารนั้น ได้มีเสียง

42. Long shot นักข่าวนอนอยู่คนเดียว นักข่าวเดินไปที่ห้องถ่ายเอกสาร

cut

43. Close up หน้านักข่าวก้มดูเครื่องถ่ายเอกสาร

cut

“แก๊ก”

นักข่าวหันมา ผู้หมวดกำลังถือปืนชี้ไปที่หน้าของนักข่าว

44. Close up ปืนชี้มาทางหน้านักข่าว

cut

45. Medium shot ผู้หมวดถือปืนชี้ไปที่นักข่าว

cut

“กริ่งๆ”

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น

46. Close up ตาของนักข่าว

cut

ลืมตาตื่นขึ้นด้วยความตกใจอย่างมาก และรีบรับ โทรศัพท์ทันที

47. Medium shot นักข่าวรับโทรศัพท์

cut

นักข่าว

“ครับๆ ผมจะรีบเข้าไปนะครับ”

นักข่าวรีบลุกขึ้นหยิบเสื้อนอก และคว้ากระเป๋าถือและเดินออกไป

48. Long shot นักข่าวลุกขึ้นหยิบของและเดินออกไป cut

Scene 3

ภายนอก / สถานีตำรวจ / สี่โมงเย็น

นักข่าวยืนรอถ่ายภาพผู้ต้องหาอยู่หน้าสถานีตำรวจ ผู้หมวดเดินขึ้นข้างๆนักข่าว พร้อมหยิบกล้อง
บุหรีขึ้นมา

49. Long shot นักข่าวยืนรออยู่ที่หน้าสถานีตำรวจ ผู้หมวดเดินเข้ามา cut

50. Medium shot ผู้หมวด cut

ผู้หมวด

“เอาลงหน่อยไหม”

ผู้หมวดยื่นบุหรีสีดำให้กับนักข่าว

51. Close up ซองบุหรี cut

52. Medium shot นักข่าวคุยกับผู้หมวด cut

นักข่าว

“ไม่ละครับหมวด นี่มันบุหรีอะไร ไม่เห็นเคยเห็น”

ผู้หมวด

“บุหรีนอกนะ”

รองผู้กำกับ

“หมวดวัชรินทร์ ผมมีเรื่องต้องคุยกับคุณ”

ผู้หมวดสีหน้าไม่ค่อยพอใจ เดินตามรองผู้กำกับเข้าไปในห้องสอบสวน

53. Long shot รองผู้กำกับเดินเข้ามา cut

นักข่าวเดินไปดูที่บอร์ดตรงกำแพงหน้าสถานีตำรวจเป็นป้ายตำรวจดีเด่นที่มีรูปของรองผู้กำกับอยู่

54. Long shot นักข่าวเดินไปหยุดดูที่บอร์ด cut

55. Close up เป็นรูปรองผู้กำกับที่บอร์ด cut

ผู้หมวดเดินออกมาพร้อมกับสีหน้าอารมณ์แสดงถึงความหงุดหงิด

ผู้หมวด

“ทำอะไรไม่เคยถูกใจเลย จับได้เร็วก็ไม่ชอบ”

ผู้หมวดหยิบนุหรีตี่ดำขึ้นมาสูบ

56. Long shot ผู้หมวดมาขึ้นรถพร้อมกับนักข่าวอยู่หน้าสถานี cut

รถกระบะตำรวจได้เข้ามาจอดสถานีตำรวจ และมีตำรวจนายหนึ่งจับผู้หญิงที่ใส่ถุงมืออยู่นั้นลงมาจากรถ นักข่าวได้ถ่ายรูปของเธอเอาไว้ และเขาสังเกตเห็นมีผ้าปิดแผลอยู่ที่ศีรษะของเธอ

57. Long shot รถเข้ามาจอด ผู้หญิงลงมาจากรถ cut

58. Medium shot นักข่าวเข้ามาสัมภาษณ์ cut

59. Medium shot ผู้หญิง cut

60. Close up แขนของผู้หญิง cut

61. Close up หน้านักข่าว cut

ผู้หมวด

“เอาๆเข้าไปในห้องเลขเดี๋ยวมสบสวนเอง”

ตำรวจได้พาผู้หญิงเดินเข้าห้องสอบสวนไป

ผู้หมวด

“เอา คงหมดฐานะของคุณแล้วนะ ผมต้องไปทำงานต่อ”

ผู้หมวดหันมาพูดกับนักข่าว ก่อนจะเดินเข้าไปในห้องสอบสวน

62. Medium Shot ผู้หมวดพูด และหันมาพูดกับนักข่าว **cut**

Scene 4

ภายนอก / สถานีตำรวจ / สามทุ่ม

รองผู้กำกับได้เดินออกมาจากหน้าสถานีและเดินไปยังลานจอดรถด้านหลัง เมื่อผู้กำกับได้เปิดประตูรถและปิดประตูรถ กำลังจะบิดกุญแจ มีเสียงพูดขึ้นมาจากเบาะหลัง

63. Long shot รองผู้กำกับเดินออกมาจากหน้าสถานีตำรวจ **cut**

64. Medium shot ผู้กำกับเดินเข้าไปนั่งในรถ เอามือไปจับกระจกมองหลัง **cut**

นักข่าว

“ผมมีเรื่องต้องคุยกับท่านครับ”

65. Close up กระจกมองหลัง **cut**

รองผู้กำกับ

สะดุ้งตกใจ

“นักข่าวที่โทรมาเมื่อกี้ใช่ไหม”

“คุณมีอะไร”

66. Close up กระจกมองข้าง **cut**

นักข่าว

“เรื่องคดีของดาบวิชัย ผู้หญิงคนนั้นไม่ใช่คนร้าย
คนที่มาดาบวิชัยคือผู้หมวดวัชรินทร์”

รองผู้กำกับ

“คุณรู้ตัวไหมที่กำลังพูดอะไรอยู่”

นักข่าว

“ผมมีหลักฐาน นี่คือรูปทั้งหมดยืนยันว่าคนร้ายได้แอบอยู่
ห้องข้างๆ และรอเวลาลงมือโดยยึดความคิดให้กับผู้หญิง”

นักข่าวหยิบรูปทั้งหมดและยื่นให้รองผู้กำกับ

67. **Close up** ที่กล้องของนักข่าว

cut

รองผู้กำกับ

“ถ้าผู้หญิงไม่ได้ทำ ทำไมเธอไม่ปฏิเสธล่ะ”

รองผู้กำกับดูรูปแล้วพูดขึ้น

68. **Medium shot** เห็นนักข่าวนั่งอยู่ข้างหลัง

cut

นักข่าว

“เป็นคุณจะทำอะไรในเมื่อคนที่สอบสวนคุณเป็นฆาตกร”

รองผู้กำกับ

“ไหนหลักฐานมันตัวหมวดวัชรินทร์”

นักข่าว

ล้วงมือไปในกระเป๋า นักข่าวหาอะไรบางอย่าง

“ท่านต้องช่วยอะไรผมหน่อยแล้วละ”

Scene 5

ภายใน / ที่ทำงานของนักข่าว / สี่ทุ่ม

ท่านรองขับรถมาลานจอดรถที่ทำงานของนักข่าว นักข่าวจะลงไปเอาหลักฐานสำคัญ

69. Long shot รถเลี้ยวเข้ามาจากถนนใหญ่ cut

70. Long shot รถขับเข้ามาจอด cut

นักข่าว

“ท่าน รออยู่ที่นี้ก่อนเดี๋ยวผมมา”

นักข่าวเดินลงมาจากรถพร้อมกับเดินเข้าตัวอาคารก่อนเดินไปยังลิฟท์ เมื่อถึงชั้นทำงานนักข่าวได้รับ
เดินออกมาและไปยังที่โต๊ะทำงาน นักข่าวได้คว้าเครื่องอัดเสียงและกำลังจะเดินออก แต่ทันใดนั้น
ประตูอีกที่หนึ่งในห้องนั้นมีมือที่ถือปืนยื่นออกมา นักข่าวเลี้ยวไปเห็น

71. Medium shot นักข่าวเดินลงมาจากรถ cut

72. Long shot นักข่าวเดินไปที่ลิฟท์ cut

73. Long shot นักข่าวเดินเข้าไปในห้องทำงาน เดินไปที่โต๊ะ cut

74. Close up นักข่าวหยิบเครื่องอัดเสียง กดเปิดดูเทป cut

75. Long shot นักข่าวเดินออกจากห้อง cut

“ปัง”

นักข่าวถูกยิงนอนกองไปกับพื้น

76. Medium shot รองผู้กำกับถือปืนชี้มาทางนักข่าว cut

มือที่ถือปืนอยู่ในความมืดนั้นก็ค่อยๆเดินออกมา จนเห็นหน้า ปรากฏว่าเป็นรองผู้กำกับกำลังถือปืน

Scene 6

ภายใน / สถานีตำรวจ / สิบโมงเช้า

ผู้หมวดนั่งพิมพ์งานอยู่ที่โต๊ะ รองผู้กำกับเดินออกมาจากห้องมองมาทางหมวด และเดินมาที่โต๊ะของหมวด

77. Long shot เห็นผู้หมวดนั่งพิมพ์งานอยู่ รองผู้กำกับเดินเข้ามาหา cut

รองผู้กำกับ

“หมวด จัดการให้เรียบร้อยด้วยนะ”

รองผู้กำกับส่งแฟ้มเอกสารให้กับหมวด พร้อมกับยิ้มมุมปากนิดๆ

ผู้หมวด

“อ้อ ครับๆ”

ผู้หมวดหยุดพิมพ์และหยิบแฟ้มมาเปิดดู ข้างในเป็นรูปของผู้หญิงคนนั้น

78. Close up รูปผู้หญิงข้างในแฟ้มเอกสารนั้น cut

----- จบ -----

คัดเลือกนักแสดง (Casting)

การคัดเลือกนักแสดงเป็นเกณฑ์เบื้องต้นที่จะทำให้เราได้เห็นรูปร่างหน้าตาของตัวละครที่เราได้ปั้นแต่งเขาขึ้นมาในบทภาพยนตร์ เบื้องต้นเราให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตาและลักษณะบุคลิกภาพภายนอกก่อน เพื่อดูว่าเขามีความคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับตัวละครของเราเล็กน้อยแค่ไหน ในขั้นต่อมาเราจึงดูการแสดงของเขา โดยพิจารณาจากลักษณะการแสดงออก น้ำเสียง ความเป็นธรรมชาติ และสิ่งสุดท้ายคือความสามารถในการแสดงที่มีความเข้าใจตัวละครที่เขาต้องสวมบทบาท

ผู้กำกับได้คัดเลือกนักแสดงที่มีความเหมาะสมกับบทบาท โดยใช้ตำรวจจริงเพื่อที่จะได้เข้าถึงบทบาทและการแสดงสีหน้าท่าทางในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างสมจริง

การทดสอบบท (Auditions)

นักแสดงนั้นมีความสนใจที่จะมาแสดงและได้มีความสามารถทางการแสดงบ้าง จึงทำให้การทำงานร่วมกันนั้นเป็นไปอย่างราบรื่น นักแสดงมีความเข้าใจในบทภาพยนตร์เป็นอย่างดี สามารถแสดงออกมาได้อย่างสมจริงและตรงตามที่ต้องการไว้แต่แรก ทั้งสีหน้าและท่าทางต่างๆ

การซ้อมบท (Rehearsal)

การซ้อมบทให้นักแสดงนั้นควรทำก่อนมีการถ่ายทำจริง เพื่อให้ได้นักแสดงที่มีความคุ้นเคยกับบทภาพยนตร์ และเข้าถึงตัวละครได้ดียิ่งขึ้นทั้งยังช่วยลดอาการเขินอายกับนักแสดงคนอื่นด้วย

นักแสดงของข้าพเจ้านั้นมีความตั้งใจและความพยายามจึงทำให้มีการพัฒนามากกว่าตอนทดสอบบท และเข้าใจบทได้อย่างดี

เอกสารคัดเลือกนักแสดง

ข้อมูลของเอกสารการคัดเลือกนักแสดงเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งซึ่งจะบอกข้อมูลต่างๆของนักแสดงเช่น ชื่อ และนามสกุล บทบาทที่ได้รับเพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดต่างๆว่าเหมาะสมกับบทบาทนั้นหรือไม่ทั้งยังช่วยให้ติดต่อกับนักแสดงง่ายขึ้น

Casting Sheet		
Title : อำนาจมืด	Director : เทอด พิธิยานุวัฒน์	
ชื่อ : ชัยณูพงศ์ นราพรพิพัฒน์	เพศ : ชาย	อายุ : 23
สัญชาติ : ไทย	ส่วนสูง : 184	น้ำหนัก : 68
สีผม : ดำ	สีตา : ดำ	อาชีพ : พนักงานบริษัท
รับบท : นักข่าว (ต่อ)		
		

ภาพที่ 4.1 ภาพนักแสดง นักข่าว

Casting Sheet		
Title : อำนาจมืด	Director : เทอด พิธิยานุวัฒน์	
ชื่อ : พ.ต.ท. ชีรยุทธ เสรีนนท์ชัย	เพศ : ชาย	อายุ : 30
สัญชาติ : ไทย	ส่วนสูง : 174	น้ำหนัก : 56
สีผม : ดำ	สีตา : ดำ	อาชีพ : ตำรวจ
รับบท : ผู้หมวด วัชรินทร์		
		

ภาพที่ 4.2 ภาพนักแสดง ผู้หมวด วัชรินทร์

Casting Sheet		
Title : อำนาจมืด	Director : เทอด พิทยานุวัฒน์	
ชื่อ : ชานี ทองศิริ	เพศ : ชาย	อายุ : 40
สัญชาติ : ไทย	ส่วนสูง : 170	น้ำหนัก : 60
สีผม : ดำ	สีตา : ดำ	อาชีพ : ธุรกิจส่วนตัว
รับบท : รองผู้กำกับ วิทยากร		
		

ภาพที่ 4.3 ภาพนักแสดง รองผู้กำกับ วิทยากร

Casting Sheet		
Title : อำนาจมืด	Director : เทอด พิทยานุวัฒน์	
ชื่อ : มธุรส ไกลเลิศศิลป์	เพศ : หญิง	อายุ : 19
สัญชาติ : ไทย	ส่วนสูง : 159	น้ำหนัก : 47
สีผม : ดำ	สีตา : ดำ	อาชีพ : นักศึกษา
รับบท : ผู้หญิง (ผู้ต้องหา)		
		

ภาพที่ 4.4 ภาพนักแสดง ผู้หญิง (ผู้ต้องหา)

การหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location scout)

การหาสถานที่ถ่ายทำนั้น ในภาพยนตร์เรื่อง “อำนาจมืด” ต้องใช้สถานที่สามสถานที่ด้วยกัน ทั้งโรงแรมที่เกิดเหตุ สถานีตำรวจ และที่ทำงานของนักข่าว ภาพยนตร์เรื่องนี้วางรูปแบบไว้โดยใช้สถานที่ในแหล่งความเจริญและเศรษฐกิจ จึงต้องกำหนดสถานที่ให้อยู่กลางความเจริญ โรงแรมจึงได้ที่ซอยนานา ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีของทั้งคนไทยและต่างชาติ ทางสถานีตำรวจนั้น ได้สถานีตำรวจทองหล่อ ส่วน ที่ทำงานของนักข่าวนั้น ได้ที่พญาไท

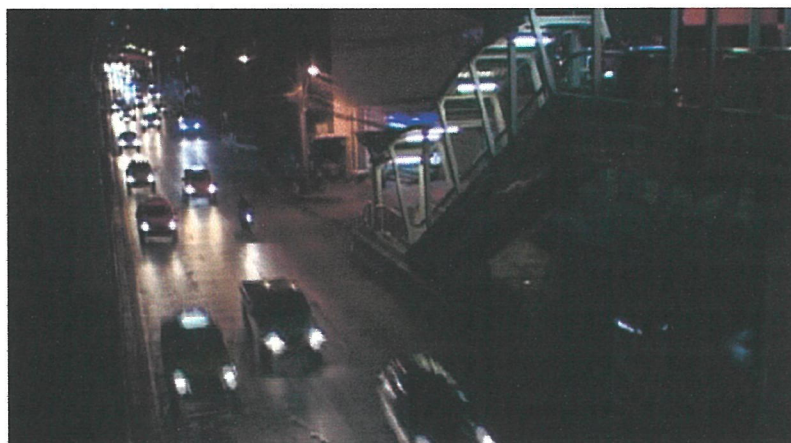
ภาพที่ 4.5 ภาพบรรยากาศโรงแรมรอยัลเบงกอล ในซอยสุขุมวิท 5

ภาพที่ 4.6 ภาพทางเข้าหน้าโรงแรมรอยัลเบงกอล ซอยสุขุมวิท 5

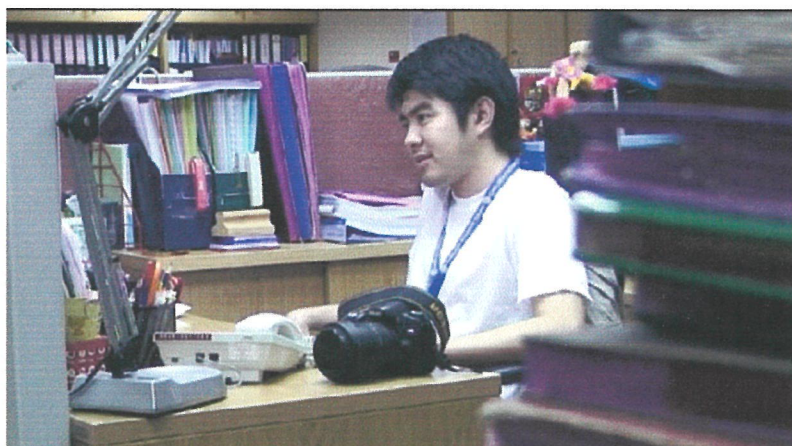
ภาพที่ 4.7 ภาพภายในห้องพักของโรงแรมรอยัลเบญจา

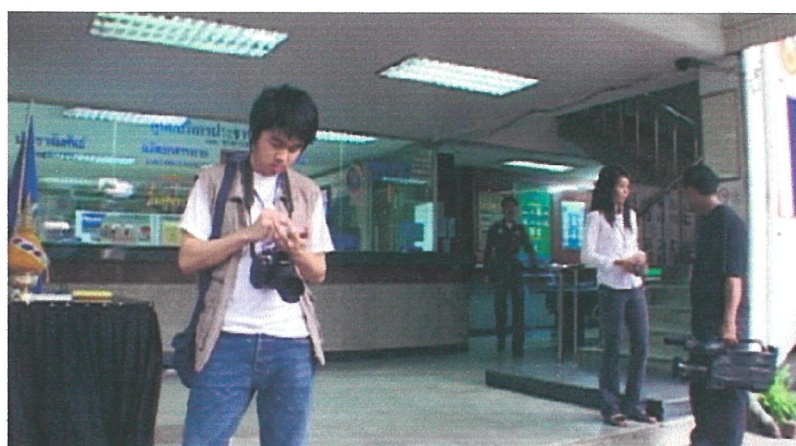
ภาพที่ 4.8 ภาพภายนอกทางเข้าตึกพญาไทพลาซ่า ตรงทางลงBTSสถานีพญาไท

ภาพที่ 4.9 ภาพภายในตึกพญาไทพลาซ่า ชั้น24 บนถนนพญาไท

ภาพที่ 4.10 ภาพที่โต๊ะทำงาน ภายในตึกพญาไทพลาซ่า ชั้น24

ภาพที่ 4.11 ภาพภายนอกหน้าสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ บนถนนสุขุมวิท

ภาพที่ 4.12 ภาพที่โต๊ะทำงาน ภายในสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ บนถนนสุขุมวิท

เอกสารวางแผนการถ่ายทำ

มีความสำคัญต่อภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ช่วยทำให้งานง่ายขึ้นในการบริหารคน บริหารเงิน และบริหารเวลา งานส่วนนี้จึงต้องการความละเอียดรอบคอบเป็นอย่างยิ่ง

ใบวางแผนการถ่ายทำ (Script Breakdown Sheet)

PAGE 1/3		
Script Breakdown Sheet		
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์	ชื่อเรื่อง อำนาจมืด	วันที่ 9/1/51 บทหน้า 3, 6, 8
หมายเลขฉาก 2, 5, 6	ชื่อฉาก หาหลักฐาน , ผื่น , กลับมาเอาหลักฐาน	ภายใน/ภายนอก ภายใน กลางวัน/กลางคืน กลางวัน / กลางคืน
เหตุการณ์โดยย่อ นักข่าวรออยู่ที่สำนักงานเมื่อรู้ว่าตำรวจสามารถจับตัวคนร้ายได้แล้วจึงรีบไปที่สน.		จำนวนหน้าของฉาก 3
นักแสดง - ผู้หมวด - นักข่าว - รองผู้กำกับ - เพื่อนนักข่าว	อุปกรณ์ประกอบฉาก กล้อง กระเป๋ากล้อง เลือดปลอม เครื่องอัดเสียง ปืน ถุงมือ บุหรี่สีดำ	
	เครื่องแต่งกาย ชุดตำรวจครึ่งท่อน ชุดนักข่าว	ผม / หน้า
	กล้อง	เทคนิคพิเศษ โดนยิง
	ELECTRICAL/GRIP/CRANE	
	เสียงดนตรี / ดนตรี	สถานที่ถ่ายทำ สำนักงานข่าว ตึกพญาไทพลาซ่า ถนน พญาไท
ตัวประกอบ	ตัวแสดงแทน	
นักแสดงผาดโผน	นักแสดงพิเศษ	การขนส่ง / ยานพาหนะ

PAGE 2/3		
Script Breakdown Sheet		
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์	ชื่อเรื่อง อำนาจมืด	วันที่ 12 / 1 / 51 บทหน้า 1,2,3,4
หมายเลขฉาก 1	ชื่อฉาก เปิดเรื่องมาที่เกิดเหตุ	ภายใน/ภายนอก ภายใน กลางวัน/กลางคืน กลางวัน
เหตุการณ์โดยย่อ มีดาบตำรวจถูกฆ่าตายที่โรงแรมแห่งหนึ่ง นักข่าวได้เดินทางไปดูสถานที่เกิดเหตุ		จำนวนหน้าของฉาก 4
นักแสดง ผู้หมวด นักข่าว ตำรวจ 2 นาย ดาบตำรวจ ผู้หญิง	อุปกรณ์ประกอบฉาก กล้อง กระจ่างกล้อง ผงคาร์บอน แปรง เลือดปลอม เครื่องอัดเสียง ขวด ไว ฟรอยย ถูยง ขอบปืน ปลอกกระสุน ปืน คีม ถูมือ ถูพลาสติกมีชิป บุหรี่สีดำ	
	เครื่องแต่งกาย เครื่องแบบตำรวจ และ ชุดครึ่งท่อน ชุดนักข่าว	ผม / หน้า
	กล้อง	เทคนิคพิเศษ
	ELECTRICAL/GRIP/CRANE	
	เสียงดนตรี / ดนตรี	สถานที่ถ่ายทำ โรงแรมที่รอยแยลเบญจา ซอยสุขุมวิท 5
ตัวประกอบ	ตัวแสดงแทน	
นักแสดงผาดโผน	นักแสดงพิเศษ	การขนส่ง / ยานพาหนะ

PAGE 3/3		
Script Breakdown Sheet		
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์	ชื่อเรื่อง อำนาจมืด	วันที่ 13 / 1 / 51 บทหน้า 3, 4, 7, 8
หมายเลขฉาก 3, 4	ชื่อฉาก รถคนร้าย พึ่ง	ภายใน/ภายนอก ภายใน / ภายนอก กลางวัน/กลางคืน กลางวัน / กลางคืน
เหตุการณ์โดยย่อ นักข่าวมาที่สถานีตำรวจเพื่อมาติดรถคนร้ายที่ถูกจับ		จำนวนหน้าของฉาก 4
นักแสดง - ผู้หมวด - นักข่าว - ตำรวจ - รองผู้กำกับ - ผู้หญิง	อุปกรณ์ประกอบฉาก กล้อง กระเป๋ากล้อง รูป ปืน เครื่องอัดเสียง รถ	
	เครื่องแต่งกาย เครื่องแบบตำรวจ และเครื่องท่อน ชุดนักข่าว	ผม / หน้า ผู้หญิงหัวยุ่งมีผ้าปิดอยู่ที่ ศีรษะ
	กล้อง	เทคนิคพิเศษ
	ELECTRICAL/GRIP/CRANE	
	เสียงดนตรี / ดนตรี	สถานที่ถ่ายทำ สถานีตำรวจ นครบาล ทองหล่อ
ตัวประกอบ	ตัวแสดงแทน	
นักแสดงผาดโผน	นักแสดงพิเศษ	การขนส่ง / ยานพาหนะ

PAGE 1/3		
Script Breakdown Sheet (Reshoot)		
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์	ชื่อเรื่อง อำนาจมืด	วันที่ 10/2/51 บทหน้า 1,2,3,4
หมายเลขฉาก 1	ชื่อฉาก กลับมาที่เกิดเหตุ	ภายใน/ภายนอก ภายใน กลางวัน/กลางคืน กลางคืน
เหตุการณ์โดยย่อ นักแสดงได้เดินทางไปดูสถานที่เกิดเหตุ ถูกผู้หมวดข่มขู่		จำนวนหน้าของฉาก 4
นักแสดง - ผู้หมวด - นักข่าว - ดาบตำรวจ - ผู้หญิง	อุปกรณ์ประกอบฉาก กล้อง กระจ่างกล้อง ผงคาร์บอน แปรง เลือดปลอม เครื่องอัดเสียง ขวด ไว ฟรอย ฉวยยาง ของปืน ปลอกกระสุน ปืน คีม ถุงมือ ถุงพลาสติกมีซิป บุหรี่ยี่สิบห้า	
	เครื่องแต่งกาย เครื่องแบบตำรวจ และ ชุดครึ่งท่อน ชุดนักข่าว	ผม / หน้า
	กล้อง	เทคนิคพิเศษ
	ELECTRICAL/GRIP/CRANE	
	เสียงดนตรี / ดนตรี	สถานที่ถ่ายทำ โรงแรมรอยแยลเบญจา สุขุมวิทซอย 5
ตัวประกอบ	ตัวแสดงแทน	
นักแสดงผาดโผน	นักแสดงพิเศษ	การขนส่ง / ยานพาหนะ
บันทึก มี Flashback		

PAGE 2/3		
Script Breakdown Sheet (Reshoot)		
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์	ชื่อเรื่อง อำนาจมืด	วันที่ 13/2/51 บทหน้า 3, 6, 8
หมายเลขฉาก 2, 5, 6	ชื่อฉาก หาหลักฐาน, ผื่น, กลับมาเอาหลักฐาน	ภายใน/ภายนอก ภายใน กลางวัน/กลางคืน กลางวัน / กลางคืน
เหตุการณ์โดยย่อ นักข่าวรออยู่ที่สำนักงานเมื่อรู้ว่าตำรวจสามารถจับตัวคนร้ายได้แล้วจึงรีบไปที่สน.		จำนวนหน้าของฉาก 3
นักแสดง - ผู้หมวด - นักข่าว - รองผู้กำกับ - เพื่อนนักข่าว	อุปกรณ์ประกอบฉาก กล้อง กระเป๋ากล้อง เลือดปลอม เครื่องอัดเสียง ปืน ถุงมือ บุหรี่สีดำ	
	เครื่องแต่งกาย ชุดตำรวจครึ่งท่อน ชุดนักข่าว	ผม / หน้า
	กล้อง	เทคนิคพิเศษ โดนยิง
	ELECTRICAL/GRIP/CRANE	
	เสียงดนตรี / ดนตรี	สถานที่ถ่ายทำ สำนักงานข่าว ตึกพญาไทพลาซ่า ถนน พญาไท
ตัวประกอบ	ตัวแสดงแทน	
นักแสดงผาดโผน	นักแสดงพิเศษ	การขนส่ง / ยานพาหนะ

Script Breakdown Sheet (Reshoot)			PAGE 3/3
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์	ชื่อเรื่อง อำนาจมืด	วันที่ 15/2/51 บทหน้า 3, 4, 7, 8	
หมายเลขฉาก 3, 4	ชื่อฉาก รถคนร้าย พ้อง	ภายใน/ภายนอก ภายใน / ภายนอก กลางวัน/กลางคืน กลางวัน / กลางคืน	
เหตุการณ์โดยย่อ นักข่าวมาที่สถานีตำรวจเพื่อมาติดรถคนร้ายที่ถูกจับ		จำนวนหน้าของฉาก 4	
นักแสดง - ผู้หมวด - นักข่าว - ตำรวจ - รองผู้กำกับ - ผู้หญิง	อุปกรณ์ประกอบฉาก กล้อง กระเป๋ากล้อง รูป ปืน เครื่องอัดเสียง รถ		
	เครื่องแต่งกาย เครื่องแบบตำรวจ และเครื่องท่อน ชุดนักข่าว	ผม / หน้า ผู้หญิงหิ้วถุงมีผ้าปิดอยู่ที่ ศีรษะ	
	กล้อง	เทคนิคพิเศษ	
	ELECTRICAL/GRIP/CRANE		
	เสียงดนตรี / ดนตรี	สถานที่ถ่ายทำ สถานีตำรวจนครบาล ทองหล่อ	
ตัวประกอบ	ตัวแสดงแทน		
นักแสดงผาดโผน	นักแสดงพิเศษ	การขนส่ง / ยานพาหนะ	

ใบวางแผนงบประมาณการถ่ายทำ (Budget)

Budget		
เรื่อง : อำนาจมืด		
ผู้กำกับ : เทอด พิธิยานุวัฒน์		
ผู้จัดการกองถ่าย : วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์		
จำนวนวันในการเดินทาง : 6 วัน		
จำนวนวันในการถ่ายทำ : 6 วัน		
Description	ที่ตั้งไว้	ใช้จริง
นักแสดง	12,000	10,000
ชุดนักแสดง	1,000	700
ค่าเช่ากล้อง + ค่าแรง	3,000	3,000
ค่าเดินทาง	5,000	4,500
ค่าอาหาร	6,000	6,000
ค่า effect	4,000	4,000
ค่าสถานที่	10,000	9,000
Grand Total	41,000	37,200

ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง (Call Sheet)

DAY 1					
Call Sheet					
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์		ชื่อเรื่อง อำนาจมืด		วันที่ 9/1/51	
Set	Scenes	นักแสดงนำ	D/N	บทหน้า	สถานที่ถ่ายทำ
17.00	2	นักแสดง	D	3	สำนักงานข่าว พญาไท
18.30	5	นักแสดง ผู้หมวด	N	6	สำนักงานข่าว พญาไท
19.30	6	หมวด รองผู้กำกับ	N	8	สถานีตำรวจ ทองหล่อ
นักแสดงสมทบ เพื่อนนักแสดง 2, 5	แสดงเป็น	เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก	เวลาขึ้นรถ	
ตัวประกอบ	เวลาเข้าฉาก	ทีมงาน			เวลาเริ่มงาน 17.00
การเปลี่ยนแปลงหมายกำหนดการ		แผนที่			
สภาพอากาศ / สภาพภูมิศาสตร์					

DAY 2					
Call Sheet					
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์		ชื่อเรื่อง อำนาจมืด		วันที่ 12/1/51	
Set	Scenes	นักแสดงนำ	D/N	บทหน้า	สถานที่ถ่ายทำ
12.00	1	นักแสดง ผู้หมวด	D	1,2	โรงแรมรอยแผล เบญจา
นักแสดงสมทบ ตำรวจ 2 นาย1,3 ดาบตำรวจ 1 ผู้หญิง 1,3,	แสดงเป็น	เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก	เวลาขึ้นรถ	
ตัวประกอบ	เวลาเข้าฉาก	ทีมงาน			เวลาเริ่มงาน 10.00
การเปลี่ยนแปลงหมายกำหนดการ		แผนที่			
สภาพอากาศ / สภาพภูมิศาสตร์					

DAY 3					
Call Sheet					
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์		ชื่อเรื่อง อำนาจมืด		วันที่ 13/1/51	
Set	Scenes	นักแสดงนำ	D/N	บทหน้า	สถานที่ถ่ายทำ
15.00	3	นักแสดง ผู้หมวด รอง ผู้กำกับ	D	3	สถานีตำรวจ ทองหล่อ
9.00	4	นักแสดง ผู้หมวด	D	5,6	สถานีตำรวจ ทองหล่อ
นักแสดงสมทบ ตำรวจ 2 นาย 1,3 ดาบตำรวจ 1 ผู้หญิง 1,3,	แสดงเป็น	เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก		เวลาขึ้นรถ
ตัวประกอบ	เวลาเข้าฉาก	ทีมงาน			เวลาเริ่มงาน 9.00
การเปลี่ยนแปลงหมายเหตุกำหนดการ		แผนที่			
สภาพอากาศ / สภาพภูมิศาสตร์					

Call Sheet (Reshoot)						DAY 1
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์		ชื่อเรื่อง อำนาจมืด		วันที่ 10/2/51		
Set	Scenes	นักแสดงนำ	D/N	บทหน้า	สถานที่ถ่ายทำ	
12.00	1	นักแสดง ผู้หมวด	D	1,2	โรงแรมรอยแสด เบญจา	
นักแสดงสมทบ ตำรวจ 2 นาย 1,3 ดาบตำรวจ 1 ผู้หญิง 1,3,	แสดงเป็น	เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก	เวลาขึ้นรถ		
ตัวประกอบ	เวลาเข้าฉาก	ทีมงาน			เวลาเริ่มงาน 10.00	
การเปลี่ยนแปลงหมายกำหนดการ		แผนที่				
สภาพอากาศ / สภาพภูมิศาสตร์						

DAY 2					
Call Sheet (Reshoot)					
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์		ชื่อเรื่อง อำนาจมืด		วันที่ 13/2/51	
Set	Scenes	นักแสดงนำ	D/N	บทหน้า	สถานที่ถ่ายทำ
17.00	2	นักแสดงนำ	D	3	สำนักงานข่าว พญาไท
18.30	5	นักแสดงนำ ผู้หมวด	N	6	สำนักงานข่าว พญาไท
19.30	6	นักแสดงนำ รองผู้กำกับ	N	8	สถานีตำรวจ ทองหล่อ
นักแสดงสมทบ	แสดงเป็น	เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก		เวลาขึ้นรถ
ตัวประกอบ	เวลาเข้าฉาก	ทีมงาน			เวลาเริ่มงาน 17.00
การเปลี่ยนแปลงหมายกำหนดการ		แผนที่			
สภาพอากาศ / สภาพภูมิศาสตร์					

DAY 3					
Call Sheet (Reshoot)					
ชื่อผู้กำกับ เทอด พิธิยานุวัฒน์		ชื่อเรื่อง อำนางมีด		วันที่ 15/2/51	
Set	Scenes	นักแสดงนำ	D/N	บทหน้า	สถานที่ถ่ายทำ
9.00	3	นักแสดง ผู้หมวด รอง ผู้กำกับ	D	3	สถานีตำรวจ ทองหล่อ
15.00	4	นักแสดง ผู้หมวด	D	5,6	สถานีตำรวจ ทองหล่อ
นักแสดงสมทบ ตำรวจ 2 นาย1,3 ดาบตำรวจ 1 ผู้หญิง 1,3,	แสดงเป็น	เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก	เวลาขึ้นรถ	
ตัวประกอบ	เวลาเข้าฉาก	ทีมงาน			เวลาเริ่มงาน 9.00
การเปลี่ยนแปลงหมายกำหนดการ		แผนที่			
สภาพอากาศ / สภาพภูมิศาสตร์					

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนที่มีความยุ่งยากและความไม่แน่นอนสูง กล่าวคือมีการเปลี่ยนแปลงง่ายทั้งนี้เพราะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ทีมงาน อุปกรณ์การถ่ายทำตัวนักแสดง ภาระการติดต่อประสานงานต่างๆ เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้จะทำให้เกิดปัญหาเฉพาะหน้าตามมา ดังนั้นการเตรียมงานที่ดีและตระหนักถึงปัญหาล่วงหน้าจะช่วยให้เราสามารถเตรียมวิธีการแก้ไขได้แล้วยังช่วยทำให้อุปสรรคในการทำงานในขั้นตอนนี้ลดน้อยลงไปด้วย

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “อำนาจมืด” มีสถานที่ถ่ายทำหลัก 3 สถานที่ด้วยกันคือ โรงแรมชอยนานา สถานีตำรวจทองหล่อ และที่พญาไท

โรงแรมในชอยนานาใช้สถานที่จริงเพื่อต้องการห้องและบรรยากาศสมจริง การถ่ายทำที่โรงแรมนั้นค่อนข้างมีอุปสรรคมาก เนื่องจากต้องเริ่มถ่ายได้หลังเที่ยง และทางโรงแรมนั้นเห็นความสำคัญของลูกค้าเป็นหลัก ฉะนั้นการกระทำต่างๆ ต้องไม่ก่อกวนและรบกวนลูกค้า

ส่วนสถานีตำรวจซึ่งอยู่ในชอยทองหล่อนั้นไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องสถานที่อะไรมาก เนื่องจากขออนุญาตแล้ว แต่มีปัญหาคือเนื่องจากอยู่ในชอยทองหล่อซึ่งมีผู้คนพลุกพล่าน จึงทำให้ที่สถานีตำรวจมีคนเดินเข้าออกมากมาย จึงต้องเลือกเวลาถ่ายทำ โดยกำหนดวันและเวลาที่ไม่ค่อยมีคนมากนัก

งานกำกับแสดง (Directing)

การเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “อำนาจมืด” นั้นเล่าเรื่องผ่านนักข่าวที่เข้าไปพูดคุยกับชาวอาชญากรรมที่เขาต้องรับผิดชอบ จนโค่นตำรวจนครบาลใช้อำนาจเล่นงานเพื่อปิดปากสิ่งที่เขาได้สืบค้นจนเจอความจริง การเล่าเรื่องนั้นให้คนดูได้รับรู้เรื่องตามนักข่าวที่ไปที่เกิดเหตุ และให้คนดูค่อยๆ เจอหลักฐานต่างๆ และให้คนดูรู้สึกตื่นเต้นกับเหตุการณ์และคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น และนักข่าวนัดไปพูดคุยกับรองผู้กำกับ คือให้คนดูคิดว่าคงจะจบเรื่องแล้ว แต่เหตุการณ์ก็เกิดหักมุมขึ้นคือนักข่าวถูกฆ่าตาย เพราะรองผู้กำกับนั่นเองคือผู้ที่อยู่เบื้องหลังทั้งหมด

การกำหนดอารมณ์ และ บรรยากาศ

ในส่วนของเรื่องนั้น ได้กำหนดอารมณ์ตามนักข่าว โคนให้นักข่าวดำเนินเรื่องแล้วให้คนดูรู้สึกเหมือนที่นักข่าวกำลังรู้สึก เช่น เมื่อนักข่าวเจอคราบเลือดที่หน้าห้องน้ำคนดูก็จะรู้สึกตื่นเต้นตกใจ และเมื่อคนดูแน่ใจแล้วว่าผู้หมวดเป็นคนร้ายแน่ๆ นักข่าวจึงได้บอกกับรองผู้กำกับ คนดูก็จะรู้สึกว่าทุกอย่างสามารถคลี่คลายไปได้ด้วยดี แต่มีการกระชากอารมณ์ คนดูคือตอนที่นักข่าวกลับไปเอาเทปที่ทำงานแต่กลับถูกรองผู้กำกับฆ่าปิดปาก

ในเรื่องของการใช้ภาพนั้น มีการเรียกอารมณ์ของคนดูโดยการใช้ภาพขนาดใกล้เพื่อเรียกอารมณ์ของคนดู และ ตอนหักมุมของเรื่องนั้น มีการใช้ภาพที่ค่อนข้างแรงคือรองผู้กำกับถือปืนขึ้นมาทางนักข่าว โดยที่ยังใส่ชุดตำรวจอยู่นั้น เป็นภาพที่ค่อนข้างแรงคนที่ใส่ชุดตำรวจแต่กลับฆ่าคนได้อย่างไม่ต้องกลัวความผิด

คัดเลือกนักแสดง การแต่งกาย

นักแสดงที่คัดเลือกมานั้น เน้นถึงความสามารถทางการแสดงและความสมจริงมากที่สุด โดยดูหน้าตา และบุคลิกให้เหมาะกับตัวละครนั้นๆ คนที่มาสวมบทเป็นนักข่าวนั้นมีพื้นฐานการแสดงพอสมควรและผ่านการเรียนการแสดงมาแล้ว ส่วนนักแสดงที่มาสวมบทผู้หมวดนั้นก็เป็นการจริง ๆ เพื่อภาพที่ออกมานั้นสมจริงมากที่สุด การแต่งกายนั้นต้องสมจริงมากที่สุด เช่น ชุดของตำรวจนั้นก็ใช้ชุดตำรวจจริงทั้งหมด

กล้อง และ แสง

การจัดแสงนั้นคำนึงถึงทิศทางของแหล่งกำเนิดแสงหลักเสียก่อน โดยใช้ไฟ 2000 w ส่วนแสงที่รองลงมาจะใช้ไฟ 800 w การจัดแสงส่วนใหญ่ของภาพยนตร์เรื่องนี้จะมีแสงหลักทางเดียว เพื่อภาพที่ออกมานั้นจะมีด้านหนึ่งสว่างและด้านหนึ่งมืด เพื่อเพิ่มอารมณ์ให้กับเรื่อง

เรื่องกล้องนั้น มีการใช้คอลลีมีส่วนเข้ามาใช้ในภาพยนตร์ เช่น ฉากที่รองผู้กำกับเดินออกมาจากหน้าสถานีตำรวจนั้นมีการใช้คอลลี เพื่อให้รู้สึกเหมือนมีคนกำลังแอบดูและติดตาม

อุปกรณ์ประกอบฉาก

อุปกรณ์ประกอบ มีเครื่องมือของตำรวจ เช่น ชุดเครื่องมือหารอยนิ้วมือนั้น ได้ยืมจากสถานีตำรวจทองหล่อ ซึ่งประกอบไปด้วย ผงคาร์บอน แปรงปัด ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีเลือดปลอมที่ผสมจาก ผงกาแฟ กับน้ำแดง และ เอฟเฟคโดนยิงนั้นได้ทำการจ้างช่างมืออาชีพที่รับทำเอฟเฟคประกอบภาพยนตร์มาโดยเฉพาะ

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

ภาพที่ 5.1 ฉากเปิดเรื่องโรงแรมที่เกิดเหตุ

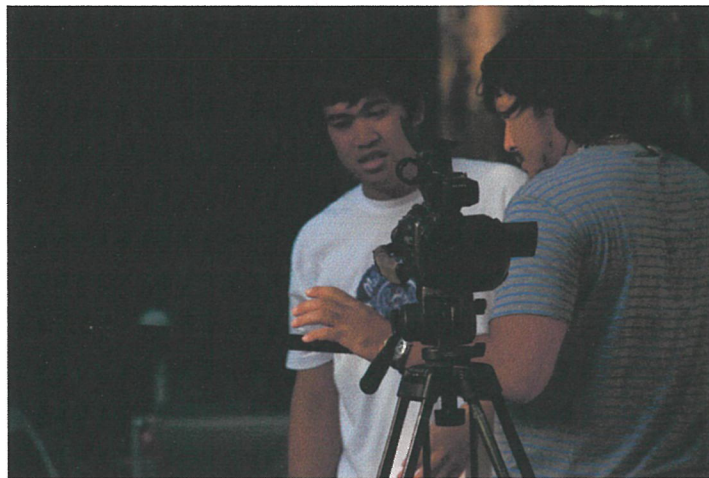
ภาพที่ 5.2 ฉากที่ 1 ภาพก่อนทำเทคนิคเลือดปลอม

ภาพที่ 5.3 ฉากที่ 1 ภาพหลังทำเทคนิคเลือดปลอม

ภาพที่ 5.4 ฉากที่ 4 ภาพกำลังเตรียมถ่ายทำที่สถานีตำรวจทองหล่อ

ภาพที่ 5.5 ตากล้องกำลังอธิบายงานให้กับทีมงาน

ภาพที่ 5.6 ฉากที่ 3 ภาพขณะกำลังถ่ายทำที่สถานีตำรวจทองหล่อ

บทที่ 6

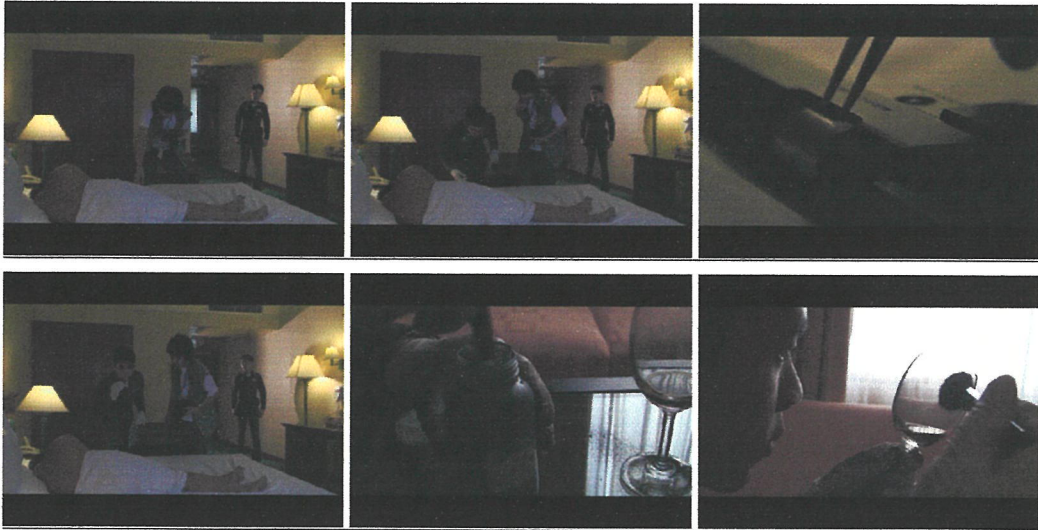
งานหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post - Production)

การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

ขั้นตอนการตัดหยาบเข้าเฟรมได้ตัดต่อตามเรื่องราวของหนังเหมือนในบทภาพยนตร์โดยตัดตามเนื้อเรื่อง เมื่อตัดเสร็จแล้วลองมาดูปรากฏว่า เนื้อเรื่องยังดูยาวและยึดเยื้อเกินไปจนน่าเบื่อ และยังมีปัญหาเรื่องการแสดงยังดูไม่ค่อยสมจริง และมีปัญหาคือการแสดงเมื่อตัดออกมานั้นยังดูไม่ค่อยต่อเนื่อง และเนื่องจากถ่ายยังไม่ครบ

เมื่อดูตัวหนังที่ตัดออกมาแล้วจึงรู้ว่ามีความไหนบ้างที่การแสดงไม่ต่อเนื่องกันและเรื่องเสียงบางฉากเสียงที่ออกมานั้นได้เสียงบรรยากาศมากเกินไป จนกลบเสียงของนักแสดง จึงทำให้รู้ว่าต้องไปถ่ายเพิ่มหรือถ่ายแก้ตรงไหนบ้างเพื่อที่จะทำให้ภาพที่ออกมานั้นดูต่อเนื่องและไม่ยึดเยื้อจนน่าเบื่อเกินไป

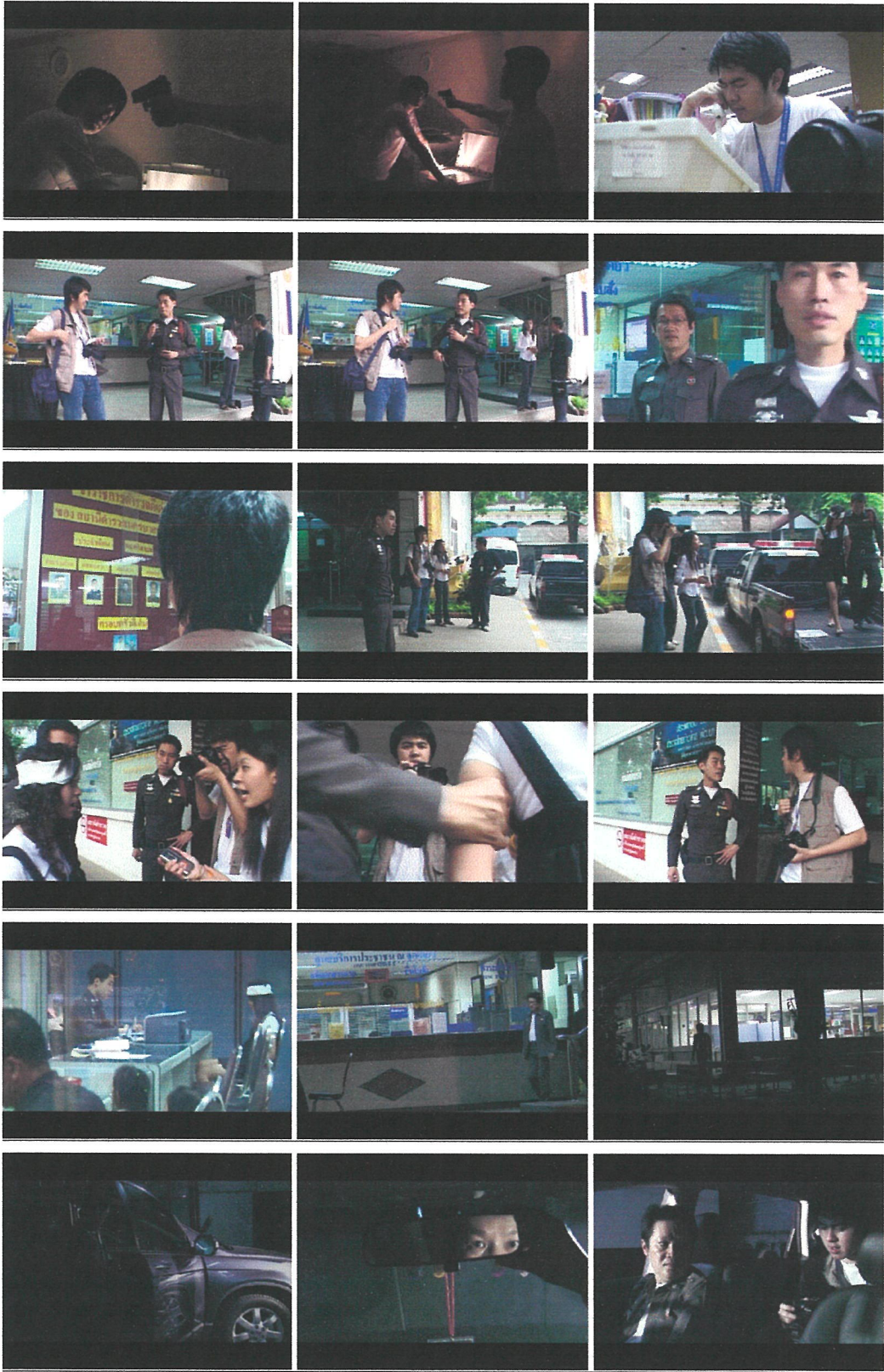
ภาพที่ 6.1-6.24 ภาพแสดงการตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบ

การตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด (Fine Cut)

เมื่อข้าพเจ้าได้ไปถ่ายเพิ่มและถ่ายแก้มา ข้าพเจ้าเอาหนังมาตัดใหม่ทั้งหมดและเลือกเอาเฉพาะภาพที่สำคัญมาใช้และเล่าเรื่องให้กระชับที่สุด แต่บางฉากบางช็อตที่ข้าพเจ้าคิดว่าตัดต่อดีแล้วในขั้นตอนหยาบก็ยังคงค้างไว้อยู่ บางฉากที่ข้าพเจ้าคิดว่ายึดเยื้อเกินไป ข้าพเจ้าพยายามตัดออกไปให้สั้นกระชับที่สุด ข้าพเจ้าได้ดูการเดินของนักแสดงเพื่อความต่อเนื่องของภาพ เนื่องจากฉากที่ข้าพเจ้าถ่ายนั้นส่วนใหญ่เป็นห้องจึงมีที่จำกัดจึงต้องระวังภาพที่ถ่ายออกมานั้นกลับข้าง

ภาพที่ 6.25-6.96 ภาพแสดงการตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด

การตัดต่อลำดับเสียง

เสียงสนทนา (Dialogue)

เสียงสนทนานั้นมีความสำคัญอย่างมากเพื่อเล่าเรื่องและช่วยให้ตัวละครเมื่ออารมณ์ร่วม เข้าถึงบทของภาพยนตร์ได้เป็นอย่างดียิ่งขึ้น ในฉากที่นักแสดงคุยกับรองผู้กำกับในรถ เสียงสนทนานั้นเป็นตัวเล่าเรื่อง ฉะนั้นตอนถ่ายจึงต้องให้ความสำคัญของเสียงสนทนาโดยต้องฟังได้ชัดเจนไม่มีเสียงอื่นเข้ามา

เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เสียงบรรยากาศเป็นเสียงที่สามารถบอกเล่าเหตุการณ์ได้ว่าเมื่อไหร่ที่ไหน บอกสภาพแวดล้อมต่างๆของฉากและตัวละคร ทำให้ภาพยนตร์ดูสมจริงมากขึ้น ในภาพยนตร์นั้นไม่ค่อยกังวลเรื่องเสียงบรรยากาศที่จะมารบกวนมากเท่าไรเพราะส่วนใหญ่ถ่ายทำให้ตัวอาคาร เช่นในห้อง โรงแรม ในห้องทำงาน แต่ในฉากที่สถานีตำรวจของหล่อนั้น เนื่องจากเป็นแหล่งที่ผู้คนพลุกพล่านและสถานีตำรวจนั้นตั้งอยู่ติดริมถนน จึงทำให้มีเสียงการจราจรค่อนข้างดังจนแทบไม่ได้ยินเสียงของนักแสดง

เสียงดนตรีประกอบ (Music)

เสียงดนตรีประกอบของภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นเสียงดนตรีที่ค่อนข้างน่ากลัว เพื่อนำอารมณ์ของคนดูให้ติดตามและทำให้ภาพดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

จากการทำงานจนสำเร็จลุล่วงเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาเรียนรู้และสรุปความสำคัญได้ว่าในภาพยนตร์องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดคือการมีบทภาพยนตร์ที่ดี ในที่นี้คือเป็นบทที่มีความสมจริง เป็นไปได้ มีมุมมองที่น่าสนใจ มีข้อขัดแย้งที่รุนแรงพอและนำข้อขัดแย้งนั้นมาเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง ในภาพยนตร์ทุกเรื่องถ้ามีบทภาพยนตร์ที่มีองค์ประกอบเหล่านี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะเป็นภาพยนตร์ที่ดีได้

ที่สำคัญรองลงมาคือการกำกับการแสดง การทำให้คนดูเข้าใจความรู้สึก อารมณ์ของตัวละคร ภาพยนตร์ต้องการตัวละครที่สื่อถึงอารมณ์ทางด้านลึกละเอียดอ่อนถ้าได้นักแสดงที่มีความสามารถสื่อถึงตรงส่วนนี้ได้อย่างดียิ่งจะช่วยเสริมให้ตัวหนังดีขึ้นเป็นอย่างมาก จำเป็นต้องใช้แผนการกำกับ ความเข้าใจในตัวละคร การใช้หลักจิตวิทยาเป็นอย่างมาก หากสามารถทำให้ตัวละครประทับอยู่ในใจของคนดูแล้วส่วนนี้จะทำให้เรื่องน่าติดตามและพาไปสู่จุดมุ่งหมายในการนำเสนอก็คือเพื่อให้คนดูเข้าใจในมนุษย์(ตัวละคร)ในการเผชิญปัญหา การแก้ปัญหาและนำข้อคิดไปคิดประยุกต์ใช้ได้

ส่วนงานทางด้านอื่นๆเป็นส่วนสำคัญรองลงมา ทั้งด้านงานภาพ งานสร้าง การตัดต่อแต่ก็ใช้จะสามารถมองข้ามไปได้ สิ่งที่เหลือจะเป็นส่วนช่วยเสริมความสมจริง ความน่าสนใจการดำเนินเรื่องให้คนดูเชื่อถือและสนุกไปกับหนังด้วย

ภาพยนตร์ที่ละเอียดอ่อนลึกซึ้งเปรียบได้กับชีวิต จิตใจของคน สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งคือการควบคุมจังหวะของหนัง(TEMPO) การเน้นการปล่อยเลย การจัดวางตำแหน่งของการดำเนินเรื่อง เพื่อสร้างความสะเทือนอารมณ์ที่ไม่ยัดเยียด ถือเป็นความคุมที่ยากที่สุด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ เทอด พิธิยานุวัฒน์

ที่อยู่ 10/259 ถนน โชคชัย4 ซอย 84 แยก 2-9-9 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230

ประวัติการศึกษา

ระดับอนุบาล	พ.ศ. 2535	โรงเรียนสาธิตจุฬา
ระดับประถมศึกษา	พ.ศ. 2541	โรงเรียนสาธิตจุฬา
ระดับมัธยมศึกษา	พ.ศ. 2547	โรงเรียนสาธิตจุฬา
ระดับปริญญาตรี	พ.ศ. 2550	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์และวีดีโอ

ผลงานภาพยนตร์

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวDrama ความยาว 10 นาที ถ่ายด้วยกล้องดิจิทัล เรื่อง “หลงกล” ปี 2548 ในตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวDrama ความยาว 10 นาที ถ่ายด้วยกล้องดิจิทัล จากวิชา การกำกับภาพยนตร์ 1 เรื่อง “รักแรก” ปี 2548 ในตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวRomantic ความยาว 10 นาที ถ่ายด้วยกล้องดิจิทัล จากวิชา การกำกับภาพยนตร์ 2 เรื่อง “สีขาวที่เปื้อนฝุ่น” ปี 2549 ในตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวDrama ความยาว 10 นาที ถ่ายด้วยกล้องดิจิทัล จากวิชา Special Project เรื่อง “ความแตกต่าง” ปี 2550 ในตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์